

ผลงานวิชาการ

เรื่อง

การศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินการกรณีโฆษณาผลิตภัณฑ์
วัตถุอันตรายที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

โดย

นางสาวจุฑามาศ คชสาร
ตำแหน่งเลขที่ ๔๗๙ กลุ่มควบคุมวัตถุอันตราย
กองควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

คำนำ

เอกสารฉบับนี้จัดทำขึ้นจากการรวบรวมกรณีการโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่นำเข้าพิจารณา ในขณะทำงานกลั่นกรองปัญหาการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดย ผู้ศึกษาได้นำมติจากคณะทำงานฯ มาสรุปเป็นแนวทางการพิจารณาข้อความโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือน และสาธารณสุข ที่ถือว่าเข้าลักษณะเป็นข้อความเท็จ โอ้อวดเกินจริง หรือทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดในสาระสำคัญ เกี่ยวกับวัตถุอันตราย อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย พร้อมทั้งได้สรุปแนวทางการ ดำเนินการไว้เพื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารวิชาการฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเฝ้าระวังการโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายต่อไป

นางสาวจุฑามาศ คชสาร

ตุลาคม ๒๕๖๕

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

เดิมการควบคุมการโฆษณาวัตถุอันตรายให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ต่อมาพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้ยกเลิกบทบัญญัติดังกล่าว โดยได้กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาวัตถุอันตราย กฎระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการในการทำงานขึ้นมาแทนเพื่อให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบถือปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน เช่น มอบอำนาจให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาสามารถเปรียบเทียบปรับกับผู้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่อยู่ในความรับผิดชอบฯ เป็นผลทำให้คดีเลิกล้มกัน ในขณะที่เดียวกันคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ได้ร่วมมือกันลดขั้นตอนในกระบวนการทำงานและการบังคับใช้กฎหมายลง ทั้งนี้ หากพบว่ามีกรณีการทำความผิดจริง กสทช. จะมีอำนาจทางการปกครองสั่งให้สื่อที่กระทำการโฆษณาละเมิดโฆษณาเป็นการชั่วคราว และสั่งปรับกรณีที่ยังมีการฝ่าฝืนคำสั่งระงับการโฆษณาได้ด้วย

ผลจากการศึกษาของผู้เขียนพบว่า การโฆษณาวัตถุอันตรายที่เผยแพร่ทางสื่อต่างๆ ระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๘๖๒ รายการ เข้าข่ายว่าน่าจะเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายจำนวนทั้งสิ้น ๘๘ รายการ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๑ โดยพบว่าผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดหรือฆ่าเชื้อโรค กระทำการฝ่าฝืนโฆษณามากที่สุดคือจำนวน ๖๓ รายการ รองลงมาคือผลิตภัณฑ์กำจัดแมลงจำนวน ๒๕ รายการ ทั้งนี้ มีกรณีการโฆษณาวัตถุอันตราย ๑๗ รายการ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่สามารถวินิจฉัยได้ จาก ๘๘ รายการที่น่าจะฝ่าฝืนกฎหมาย จึงต้องเสนอเรื่องเข้าคณะทำงานกลั่นกรองปัญหาการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งที่ประชุมพิจารณาจากพยานหลักฐานและมีมติให้ดำเนินการต่อไปเป็น ๓ กรณี ได้แก่ กรณีไม่ใช่ผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนและสาธารณสุข จึงมีมติให้ส่งเรื่องกลับไปยังหน่วยงานต้นทางเพื่อแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อไป จำนวน ๒ เรื่อง กรณีพยานหลักฐานยังไม่ชัดเจนเพียงพอ จึงมีมติให้ยุติเรื่องและให้เฝ้าระวังการโฆษณาดังกล่าวต่อไป จำนวน ๒ เรื่อง และกรณีเป็นการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขที่ฝ่าฝืนกฎหมายซึ่งมีมติดำเนินการต่อไป จำนวน ๑๓ เรื่อง

ดังนั้น เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภคเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การวินิจฉัยข้อความการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว เชื่อถือได้ และใช้เป็นหลักฐานในกระบวนการทางยุติธรรมได้อย่างถูกต้องเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ผู้เขียนขอเสนอว่า

๑. ควรทำแนวทางการปฏิบัติงานในการวินิจฉัยว่าโฆษณาในลักษณะใดไม่จัดเป็นการโฆษณาวัตถุอันตราย หรือไม่ใช่วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข เพื่อลดภาระงานที่ต้องเสนอเรื่องเข้าคณะทำงานฯ

๒. จัดให้มีการอบรมเรื่องแนวทางในการรวบรวมพยานหลักฐานการตรวจสอบเฝ้าระวัง การโฆษณาวัตถุอันตรายให้เจ้าหน้าที่ เพื่อให้พยานหลักฐานที่ได้มาถูกต้อง ครบถ้วน เพียงพอต่อการดำเนินคดี

๓. ควรจัดทำหลักเกณฑ์การโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข เพื่อให้ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ว่าข้อความในลักษณะใดที่ถือว่าเป็นเท็จหรืออื้อวอดเกินความจริง ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค หลอกลวงให้เกิดความหลงเชื่อโดยไม่สมควร อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม พร้อมทั้งยกตัวอย่างการโฆษณาแสดงไว้ตามบัญชีแนบท้าย โดยให้ถือว่าหากพบการโฆษณาที่มีข้อความในลักษณะดังกล่าวข้างต้นจะจัดว่าเป็นการกระทำฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อันจะทำให้ผู้ประกอบการกระทำฝ่าฝืนกฎหมายลดลง

โดยอาจจัดทำเป็นประกาศที่มีลักษณะเช่นเดียวกันกับประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เรื่อง หลักเกณฑ์การโฆษณาอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๔ ฉบับลงราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนพิเศษ ๗๓ ง ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔ หรือใช้อำนาจตามมาตรา ๕๑ (๓) ข้อความอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศ กำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการ

๔. ควรมีการจัดทำสื่อเพื่อเผยแพร่ทางการใช้ข้อความโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนและสาธารณสุขให้ถูกต้องให้ผู้ประกอบการได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง อันจะส่งผลทำให้ผู้บริโภค ได้รับความเป็นธรรมและปลอดภัยยิ่งขึ้นด้วย

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ข
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภาพ	ช
บทที่ ๑	บทนำ
	๑.๑ ที่มาและความสำคัญของปัญหา ๑
	๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา ๑
	๑.๓ ขอบเขตการศึกษา ๑
	๑.๔ ขั้นตอนการศึกษา ๒
	๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ๒
บทที่ ๒	ทบทวนวรรณกรรม
	๒.๑ พระราชบัญญัติวัดถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ๔
	๒.๒ กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ๘
	๒.๓ การจัดประเภทวัดถุอันตรายและหน่วยงานที่รับผิดชอบ ๑๑
	๒.๔ การกำกับดูแลการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ ๑๕
บทที่ ๓	วิธีการดำเนินการวิจัย
	๓.๑ รูปแบบการศึกษา ๒๐
	๓.๒ กลุ่มตัวอย่าง ๒๐
	๓.๓ ขั้นตอนการดำเนินการศึกษา ๒๐
บทที่ ๔	สรุปผลการศึกษา
	๔.๑ ผลการตรวจสอบเฝ้าระวังการโฆษณาวัดถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือน หรือทางสาธารณสุข ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕ ๒๑
	๔.๒ การพิจารณาจากคณะกรรมการก้นกรองปัญหาการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ วัดถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕ ๒๒

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๕	
บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
๕.๑ สรุปผลการศึกษา	๒๖
๕.๒ ข้อเสนอแนะ	๒๗
เอกสารอ้างอิง	๒๙
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	๓๐
ภาคผนวก ข	๓๓
ภาคผนวก ค	๓๖

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
๑	บัญชีอัตราค่าปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามมติคณะกรรมการวัตถุอันตราย ประชุมครั้งที่ ๓-๒/๒๕๖๓ วันที่ ๒๘ เดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๖๓	๑๑
๒	ผลการตรวจสอบโฆษณาวัตถุอันตรายที่อยู่ในความรับผิดชอบของ ออย. ประจำปีงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๕	๒๑
๓	การดำเนินการกับการโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่น่าจะฝ่าฝืนกฎหมายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕	๒๒

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพ

หน้า

- ๑ แผนภาพการพิจารณาโฆษณาวัตถุอันตรายที่อาจมีลักษณะฝ่าฝืนกฎหมาย

๒๕

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การกำกับดูแลการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพเป็นภารกิจที่สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ต่างก็มีอำนาจหน้าที่ภายใต้กฎหมายของตนเอง โดยที่ กสทช. มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการกำกับดูแลการออกอากาศรายการหรือการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ออกอากาศทางวิทยุและโทรทัศน์ ซึ่งเดิม กสทช. และ อย. ทำงานอย่างแยกส่วนบังคับใช้กฎหมายภายใต้อำนาจหน้าที่ของตน กระบวนการทำงานที่แยกกันระหว่างหน่วยงาน โดยเมื่อ กสทช. ตรวจพบการโฆษณาที่อาจเข้าข่ายเป็นการกระทำที่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ที่มีลักษณะเป็นการจูงใจให้ผู้บริโภคเลือกใช้บริการหรือสินค้า โดยหลอกลวงหรือกระทำให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับบริการหรือสินค้า จะต้องรวบรวมข้อมูลข้อเท็จจริงสอบถามไปยัง อย. จากนั้น อย. จะทำการตรวจสอบและส่งเรื่องกลับมายัง กสทช. ซึ่งแต่ละเรื่องกว่าจะได้ข้อยุติและสิ้นสุดกระบวนการก็ต้องใช้เวลาค่อนข้างนานอย่างน้อย ๖ เดือน หรือบางกรณีอาจใช้เวลานานถึง ๑ ปี การจัดการปัญหาการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพที่มีลักษณะเป็นการเอาเปรียบผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์จึงยังไม่ทันกาลและยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ต่อมา กสทช. และ อย. ได้ร่วมมือกันเร่งรัดการยุติการออกอากาศโฆษณาด้วยการลดขั้นตอนในกระบวนการทำงานและการบังคับใช้กฎหมายลง ด้วยการร่วมกันเฝ้าระวังบังคับใช้กฎหมายแบบบูรณาการ โดย อย. ส่งเจ้าหน้าที่ที่มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายและด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ มาวิเคราะห์ วินิจฉัยการโฆษณาที่ตรวจพบ ณ ศูนย์ตรวจสอบเนื้อหาวิทยุ โทรทัศน์และสื่อออนไลน์ที่ผิดกฎหมาย สำนักงาน กสทช. ทั้งนี้ หากพบว่ามี การกระทำความผิดจริง กสทช. จะมีคำสั่งให้สั่งระงับโฆษณาเป็นการชั่วคราวได้ภายใน ๓ วัน กสทช. มีอำนาจโดยตรงต่อผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียง (ประเภทบริการชุมชน บริการสาธารณะและบริการทางธุรกิจ) และกิจการโทรทัศน์ (ดิจิทัลทีวี เคเบิลทีวี ทีวีดาวเทียม) โดยมีอำนาจตั้งเดือน สั่งให้ระงับการกระทำ พิทักษ์และเพิกถอนใบอนุญาตได้ ในขณะที่ อย. มีอำนาจโดยตรงในการพิจารณาวินิจฉัยว่าการโฆษณาผลิตภัณฑ์นั้นๆ เป็นการโฆษณาที่ฝ่าฝืนกฎหมายภายใต้การกำกับดูแลของ อย. หรือไม่ อย่างไร และดำเนินการกับเจ้าของผลิตภัณฑ์และผู้ดำเนินรายการที่โฆษณาผิดกฎหมายได้

เมื่อมีการลดขั้นตอนในกระบวนการทำงานและการบังคับใช้กฎหมายลง ทำให้ กสทช. สามารถดำเนินการโดยอาศัยอำนาจทางการปกครองตามพระราชบัญญัติ องค์กกรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ สั่งระงับการโฆษณานั้นไว้ก่อนเป็นการชั่วคราว และยังสามารถปรับกรณีที่มีการฝ่าฝืนคำสั่งระงับการโฆษณาเป็นการชั่วคราวในอัตราวันละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาทต่อวัน ตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืน

ดังนั้น การวิเคราะห์และวินิจฉัยว่าโฆษณาวัดอุณหภูมิที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขที่ตรวจพบว่าเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยวัดอุณหภูมิหรือไม่ ต้องดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้องและเชื่อถือได้ ต้องมีหลักเกณฑ์ที่ใช้อ้างอิงที่เป็นที่ยอมรับและสามารถใช้เป็นหลักฐานในการออกคำสั่งทางปกครองและกระบวนการทางยุติธรรมได้ ทั้งนี้ แต่เดิมการควบคุมการโฆษณาวัดอุณหภูมิตามมาตรา ๕๑ กำหนดว่า

“การควบคุมการโฆษณาวัตถุอันตรายให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค และเพื่อประโยชน์ในการควบคุมโฆษณาให้ถือว่าวัตถุอันตรายที่มีการกำหนดฉลากตามมาตรา ๒๐ (๑) เป็นสินค้าที่มีการควบคุมฉลากโดยคณะกรรมการควบคุมฉลากตามกฎหมายดังกล่าวโดยอนุโลม” ต่อมาพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้ยกเลิกบทบัญญัติดังกล่าว โดยได้ทำการกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาวัตถุอันตราย กฎระเบียบหลักเกณฑ์และวิธีการในการทำงานขึ้นมาแทน เพื่อให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบถือปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน เช่น บทลงโทษที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือมีโทษปรับสถานเดียวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการวัตถุอันตรายให้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ เป็นผลทำให้คดีเล็กกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๗ หรือ สิทธิการนำคดีอาญามาฟ้องระงับไปตามมาตรา ๓๙ ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทำให้หลักเกณฑ์และแนวทางในการพิจารณาว่าวิเคราะห์และวินิจฉัยว่าโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขที่ตรวจพบว่าเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายซึ่งใช้ตามมาตรา ๒๒ แห่ง พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ได้วางหลักไว้ว่าการโฆษณาจะต้องไม่ใช่ข้อความที่เป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ต้องดำเนินบทลงโทษและวางแนวทางใหม่ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- ๑) เพื่อรวบรวมหลักเกณฑ์ แนวทาง และมติของคณะทำงานกลั่นกรองการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ได้มีการประชุมเพื่อพิจารณากลั่นกรองการกระทำโฆษณาวัตถุอันตรายที่ฝ่าฝืนกฎหมาย ช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕
- ๒) เพื่อจัดทำแนวทางในการวินิจฉัยการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขให้กับเจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการทำงาน
- ๓) เพื่อเสนอแนวทางในการกำกับดูแลการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๑.๓ ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้ครอบคลุมเฉพาะหลักเกณฑ์และแนวทางในการวินิจฉัยว่าการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขที่ดำเนินการโดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ไม่ครอบคลุมวิธีการและขั้นตอนการเฝ้าระวังตรวจสอบ การรวบรวมพยานหลักฐานการโฆษณาวัตถุอันตราย รวมถึงวิธีการและขั้นตอนการเปรียบเทียบปรับ และการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนดำเนินคดีต่อไป

โดยทำการศึกษาผลการตรวจสอบเฝ้าระวังการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข ปี ๒๕๖๒-๒๕๖๕ ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เริ่มดำเนินการตั้งแต่ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ จนถึง ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

๑.๔ ขั้นตอนการศึกษา

- ๑) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ และหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข
- ๒) ศึกษา และรวบรวมการตรวจสอบเฝ้าระวังการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กับภาคีเครือข่าย
- ๓) ศึกษา รวบรวมผลการตรวจสอบเฝ้าระวังการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒-๒๕๖๕
- ๔) รวบรวม และวิเคราะห์ผลการประชุมคณะทำงานกลั่นกรองการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒-๒๕๖๕
- ๕) สรุปและวิจารณ์ผลการศึกษา

๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ๑) การกำกับดูแลโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข มีแนวทางในการปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน
- ๒) ผู้กระทำการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข สามารถเข้าใจภาพรวม โดยสรุปเกี่ยวกับการโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย ว่าควรปฏิบัติอย่างไร
- ๓) ผู้บริโภคได้รับข้อมูลการโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขที่ ถูกต้อง เป็นความจริงและเป็นธรรม

บทที่ ๒

ทบทวนวรรณกรรม

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๖ ตอนที่ ๕๖ ก ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๒ ได้ทำการยกเลิกมาตรการควบคุมการโฆษณาวัตถุอันตรายที่แต่เดิมกำหนดให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค โดยได้บัญญัติมาตรการและปรับกลไกในการกำกับดูแลการโฆษณาวัตถุอันตรายขึ้นมาใหม่ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

ดังนั้น ผู้เขียนจะกล่าวถึงบทบัญญัติของพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมถึงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการโฆษณาที่ออกตามความในกฎหมายดังกล่าว เพื่อให้เข้าใจแนวทางที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาใช้ในการกำกับดูแลการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข ซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไปในบทที่ ๓ ดังนี้

๒.๑ พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมกำกับดูแลการประกอบการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย โดยการประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๕ ตอนที่ ๓๙ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ถัดจากประกาศ (๗ เมษายน ๒๕๓๕) ซึ่งผู้ประกอบการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติและกฎข้อบังคับแห่งกฎหมายฉบับนี้ ต่อมามีการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการผลิตและการสื่อสาร ทำให้สภาพปัญหาของวัตถุอันตรายที่มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย สังคมและสิ่งแวดล้อมมีมากขึ้น จึงได้มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้สามารถกำหนดมาตรการในการควบคุม กำกับ ดูแลวัตถุอันตรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีก ๓ ฉบับ คือ ๑) พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ๒) พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ๓) พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

๒.๑.๑ นิยามศัพท์

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุดังต่อไปนี้

- (๑) วัตถุระเบิดได้
- (๒) วัตถุไวไฟ
- (๓) วัตถุออกซิไดซ์และวัตถุเปอร์ออกไซด์
- (๔) วัตถุมีพิษ
- (๕) วัตถุที่ทำให้เกิดโรค
- (๖) วัตถุกัมมันตรังสี
- (๗) วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม

(๘) วัตถุคัดกร่อน

(๙) วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง

(๑๐) วัตถุอย่างอื่น ไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใด ที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

“ผลิต” หมายความว่า ท า เพาะ ป รุง ผสม แปรสภาพ ป รุงแต่ง แบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุ

“นำเข้า” หมายความว่า น า หรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งวัตถุอันตราย

“ส่งออก” หมายความว่า ส่ง หรือดำเนินการเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งวัตถุอันตราย

“นำผ่าน” หมายความว่า น า หรือส่งวัตถุอันตรายผ่านราชอาณาจักรโดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร ไม่ว่าจะมีการขนถ่ายหรือเปลี่ยนพาหนะหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ จะต้องไม่มีการใช้ประโยชน์ใด ๆ หรือมีพฤติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์ทางการค้าเกี่ยวกับวัตถุอันตรายดังกล่าวในราชอาณาจักร

“ขาย” หมายความว่า การจำหน่าย จ่ายหรือแจก เพื่อประโยชน์ทางการค้า และให้หมายความรวมถึง การมีไว้เพื่อขายด้วย

“มีไว้ในครอบครอง” หมายความว่า การมีไว้ในครอบครองไม่ว่าเพื่อตนเอง หรือผู้อื่น และไม่ว่าจะเป็นกรณีการมีไว้เพื่อขาย เพื่อขนส่ง เพื่อใช้ หรือเพื่อประการอื่นใด และรวมถึง การทิ้งอยู่ หรือปรากฏอยู่ในบริเวณที่อยู่ในความครอบครองด้วย

“ภาชนะบรรจุ” หมายความว่า ภาชนะที่มีลักษณะปิดและทำหน้าที่กักเก็บวัตถุอันตรายอย่างปลอดภัย

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอย ประดิษฐ์ หรือข้อความใดๆ ซึ่งแสดงไว้ที่วัตถุอันตราย หรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อ หรือสอดแทรกหรือรวมไว้กับวัตถุอันตรายหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุ และหมายความรวมถึง เอกสาร หรือคู่มือประกอบการใช้วัตถุอันตรายด้วย

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น หรือได้ยิน หรือทราบข้อความ และให้หมายความรวมถึงการให้ข้อมูล การชักนำ หรือการกระทำ โดยวิธีใด ๆ โดยมีมุ่งหมายให้มีการใช้วัตถุอันตรายเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ทางการค้า

“ข้อความ” หมายความว่า การกระทำให้ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมาย หรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวัตถุอันตราย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

๒.๑.๒ บทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณา

เนื่องจากพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้การกำกับดูแลการโฆษณาไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากกำหนดให้การควบคุมการโฆษณาวัตถุอันตรายให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ทำให้กลไกการควบคุมวัตถุอันตรายยังไม่อาจขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้น พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงได้ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาวัตถุอันตรายตามมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๑/๑ จนถึงมาตรา ๕๑/๗ ขึ้นมาใช้แทน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น สามารถขับเคลื่อนการควบคุมวัตถุอันตรายได้อย่างมีประสิทธิภาพและให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ดังนี้

มาตรา ๕๑ การโฆษณาวัตถุอันตรายจะต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่น หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ลักษณะของวัตถุอันตราย หรือการใช้วัตถุอันตราย

ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่นหรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม

(๑) ข้อความที่เป็นเท็จหรือโอ้อวดเกินความจริง

(๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ไม่ว่าจะกระทำโดยใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริงหรือเกินความจริง หรือไม่ก็ตาม

(๓) ข้อความอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการมาตรา ๕๑/๑ การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกาย หรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

มาตรา ๕๑/๒ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อมจากการโฆษณาวัตถุอันตรายใด หน่วยงานผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับวัตถุอันตรายนั้น ในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การโฆษณาวัตถุอันตรายที่ต้องกระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือนเกี่ยวกับวิธีใช้หรืออันตราย

(๒) จำกัดการใช้สื่อโฆษณาสำหรับวัตถุอันตราย

(๓) ห้ามการโฆษณาวัตถุอันตราย

มาตรา ๕๑/๓ ในกรณีที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบเห็นว่าการโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๑/๑ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๒ ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่ง ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตรายดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา

(๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา

(๓) ระงับการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา

(๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้อื่นที่อาจเกิดขึ้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการกำหนด โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภคประกอบกับความสุจริตในการกระทำของ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตราย

มาตรา ๕๑/๔ ในกรณีหน่วยงานผู้รับผิดชอบมีเหตุอันควรสงสัยว่า ข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณา เป็นเท็จหรือโอ้อวดเกินความจริงตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑) ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่งให้ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตรายพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้

ในกรณีที่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตราย อ้างรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบันหรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใด อันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตราย ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความจริงตามที่กล่าวอ้าง ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่งตามมาตรา ๕๑/๓ ได้

มาตรา ๕๑/๕ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตราย ผู้ใดสงสัยว่าการโฆษณาของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ อาจขอให้หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนทำการโฆษณาได้ ทั้งนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบได้รับคำขอ

การขอความเห็นและคำปฎิการในการให้ความเห็นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการ คำปฎิการที่ได้รับให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

การให้ความเห็นของหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นการตัดอำนาจของหน่วยงานผู้รับผิดชอบที่จะพิจารณาวินิจฉัยใหม่เป็นอย่างอื่นเมื่อมีเหตุอันสมควร

การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม ถ้าได้กระทำโดยสุจริตมิให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางอาญา

มาตรา ๕๑/๖ ในกรณีผู้ที่ได้รับคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๕๑/๓ หรือมาตรา ๕๑/๔ ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ

มาตรา ๕๑/๗ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๑/๖ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลานั้น ในการนี้ ให้ขยาย ระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

๒.๑.๓ บทกำหนดโทษกับผู้กระทำการฝ่าฝืนการโฆษณาวัตถุอันตราย

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๔/๑ มาตรา ๘๔/๒ และมาตรา ๘๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๘๔/๑ ผู้ใดโฆษณาโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๔/๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๔/๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๕๑/๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒.๑.๔ การเปรียบเทียบคดี

การเปรียบเทียบคดีเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ความผิดที่ไม่จำเป็นต้องไปสู่กระบวนการพิจารณาของศาล อันจะเป็นการลดภาระของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการและผู้พิพากษาด้วย เนื่องจากการเปรียบเทียบคดีทำให้สามารถเลิกกันได้ในชั้นเจ้าพนักงาน ซึ่งจะมีผลแก่ตัวผู้กระทำผิดในแง่ที่ว่าทำให้เกิดความรวดเร็วในการดำเนินการ และตัวผู้กระทำผิดเองก็ไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการพิจารณาในชั้นศาล อันจะทำให้เกิดทราบบาปในทางอาญา หรือมลทินติดตัวกับผู้กระทำผิด หากเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวเปรียบเทียบคดีไม่สำเร็จก็ต้องส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีต่อไป

การที่ผู้กระทำความผิดยินยอมชำระเงินตามจำนวนที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด เพราะได้กระทำความผิดก่อนที่ศาลจะพิจารณา และผลของการเปรียบเทียบปรับมีผลทำให้คดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๗ หรือ สิทธิการนำคดีอาญาไปฟ้องระงับไปตามมาตรา ๓๙ ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ทั้งนี้ พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดการเปรียบเทียบคดีเกี่ยวกับความผิดฐานโฆษณาไว้ ดังนี้

มาตรา ๘๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดได้รับแจ้ง ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรจะแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจเปรียบเทียบก็ได้ ทั้งนี้การเปรียบเทียบปรับให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีการยึดหรืออายัดของกลางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจะเปรียบเทียบได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมและได้ แก้ไขของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ให้ถูกต้อง

(๒) ในกรณีที่ไมอาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมให้ของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ตกเป็นของหน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ยินยอมให้เปรียบเทียบได้แก้ไขของกลางให้ถูกต้องแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการอายัดของกลางนั้นเสีย

บรรดาสິงของที่ตกเป็นของหน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าว ให้จัดการตามระเบียบที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด

๒.๒ กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

สืบเนื่องจากมีหน่วยงานรับผิดชอบในการกำกับดูแลวัตถุอันตรายตามหน้าที่ ภารกิจและวัตถุประสงค์ของการนำวัตถุอันตรายไปใช้อยู่หลายหน่วยงาน คณะกรรมการวัตถุอันตรายจึงได้ประชุมหารือและมีการกำหนดกฎระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการในการทำงานเพื่อให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบถือปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน ทั้งนี้ผู้เขียนขอกล่าวถึงเฉพาะกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการโฆษณา ดังนี้

๒.๒.๑ คำสั่งคณะกรรมการวัตถุอันตราย ที่ ๒ /๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยารับผิดชอบ

ประธานคณะกรรมการวัตถุอันตรายได้ลงนามในคำสั่งคณะกรรมการวัตถุอันตราย ที่ ๒ /๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยารับผิดชอบ แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือมีโทษปรับสถานเดียว สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ เฉพาะความผิดที่เกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้รับผิดชอบ

๑.๑) เลขานุการคณะกรรมการอาหารและยา รองเลขานุการคณะกรรมการอาหารและยาในความผิดที่เกิด อ่าง หรือเชื่อว่าจะได้เกิดขึ้นทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

๑.๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เฉพาะในความผิดที่เกิด อ่าง หรือเชื่อว่าจะได้เกิดขึ้นในเขตท้องที่จังหวัดที่รับผิดชอบ

๒) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๑) ดำเนินการตามระเบียบคณะกรรมการวัตถุอันตรายว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการเปรียบเทียบปรับ ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และ พ.ศ. ๒๕๕๕

๒.๒.๒ ระเบียบคณะกรรมการวัตถุอันตรายว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

ประธานคณะกรรมการวัตถุอันตรายได้ลงนามในระเบียบคณะกรรมการวัตถุอันตรายว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ จำนวน ๒ ฉบับ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเปรียบเทียบปรับตามมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือมีโทษปรับสถานเดียว เพื่อให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบถือปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน โดยมีสาระสำคัญดังนี้

“ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการวัตถุอันตรายให้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

๑) เมื่อปรากฏหลักฐานว่ามีผู้กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ สรุปรายงานการตรวจสอบเพื่อส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ

๒) ในการปฏิบัติหน้าที่ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

๓) ในคดีที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับพิจารณาแล้วเห็นว่า

๓.๑) ไม่มีอำนาจเปรียบเทียบปรับให้ส่งเรื่องคืนหน่วยงานเจ้าของเรื่องเพื่อส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีต่อไป

๓.๒) การกระทำนั้นไม่เป็นความผิดตามข้อกล่าวหาให้ส่งเรื่องคืนหน่วยงานเจ้าของเรื่องเพื่อดำเนินการตามความเห็นสมควรต่อไป

๓.๓) ไม่สมควรเปรียบเทียบปรับ เนื่องจากเป็นการกระทำความผิดเดิมซ้ำเกินสี่ครั้ง ให้ส่งเรื่องคืนหน่วยงานเจ้าของเรื่อง เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดีต่อไป

๔) การพิจารณาเปรียบเทียบปรับให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับพิจารณาจากพยานหลักฐาน ดังนี้

๔.๑) สรุปรายงานการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือสรุปรายงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวน

๔.๒) บันทึกการจับกุม (ถ้ามี)

๔.๓) บันทึกคำให้การของผู้กล่าว

๔.๔) บันทึกคำให้การของผู้กระทำความผิดตามแบบ ปพว. ๐๒ ท้ายระเบียบนี้

๕) ในการเปรียบเทียบปรับให้ทำเป็นบันทึกการเปรียบเทียบปรับตามแบบ ปพว. ๐๓ ท้ายระเบียบนี้

๖) ในการเปรียบเทียบปรับให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับกำหนดเงินค่าปรับที่ผู้กระทำความผิดจะชำระโดยคำนึงถึงความหนักเบาและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด

๗) เมื่อผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับดำเนินการเสร็จแล้วให้แจ้งผลการดำเนินการและส่งเรื่องคืนให้หน่วยงานเจ้าของเรื่อง เพื่อดำเนินการให้ผู้กระทำความผิดนำเงินมาชำระค่าปรับตามที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้เปรียบเทียบปรับภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดได้รับแจ้ง ผลเปรียบเทียบปรับตามแบบ ปพว. ๐๔ ท้ายระเบียบนี้

การชำระเงินค่าปรับของผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง อาจให้ชำระผ่านระบบ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ หรือด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ โดยการแจ้งผลตามวรรคหนึ่งและวิธีการชำระเงินให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๒.๒.๓ บัญชีค่าปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

ในการประชุมคณะกรรมการวัตถุอันตราย ครั้งที่ ๓-๒ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๓ ที่ประชุมมีมติให้ใช้บัญชีอัตราค่าปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยในบัญชีดังกล่าวได้กำหนดความผิด (มาตรา) กำหนดโทษ (มาตรา) อัตราโทษ และอัตราค่าปรับที่กำหนดให้เปรียบเทียบได้ ทั้งนี้ ในการกระทำผิดครั้งที่ ๑ - ครั้งที่ ๔ ได้กำหนดอัตราเพดานเงินค่าปรับขั้นต่ำและขั้นสูงไว้ ส่วนการกระทำผิดในครั้งที่ ๕ และครั้งต่อไปให้ส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดี สำหรับความผิดเกี่ยวกับการโฆษณาอยู่ในลำดับที่ ๒๘ - ๓๐ รายละเอียดตามตารางที่ ๑

ทั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้ออกร่างแนวทางการกำหนดค่าปรับตามบัญชีอัตราค่าปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ไว้ตามบันทึกกลุ่มกฎหมายอาหารและยาที่ สธ ๑๐๑๑/๒๗๕๗ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยยังคงอ้างอิงกับบัญชีอัตราค่าปรับตามมติคณะกรรมการวัตถุอันตราย เมื่อการประชุมครั้งที่ ๑๒-๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งกำหนดอัตราค่าปรับตามจำนวนครั้งของการกระทำความผิด โดยความผิดครั้งที่ ๑ กำหนดให้ปรับได้ไม่เกินจำนวนที่กำหนด และครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ และ ครั้งที่ ๔ กำหนดให้ปรับในอัตราขั้นต่ำถึงขั้นสูง ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเนื่องจากการควบคุมผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขนั้น ส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป และเป็นกรณีที่ไม่มีความร้ายแรงเหมือนเช่นสารเคมีที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงความหนักเบาและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดเกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขแล้วจึงกำหนดค่าปรับในอัตรา (รายละเอียดตามภาคผนวก ก) ดังนี้

ตารางที่ ๑ บัญชีอัตราค่าปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามมติ คณะกรรมการวัตถุอันตราย ประชุมครั้งที่ ๓-๒/๒๕๖๓ วันที่ ๒๘ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

ความผิด (มาตรา)	กำหนดโทษ (มาตรา)	อัตราโทษ	อัตราค่าปรับที่กำหนดให้เปรียบเทียบ (บาท)				
			ครั้งที่ ๑	ครั้งที่ ๒	ครั้งที่ ๓	ครั้งที่ ๔	ครั้งที่ ๕ และครั้ง ต่อไป
โฆษณาไม่เป็นไปตาม มาตรา ๕๑ หรือไม่ ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๑	๘๔/๑	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ	ไม่เกิน ๑๖,๕๐๐	๑๖,๕๐๑ - ๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๑ - ๓๗,๕๐๐	๓๗,๕๐๑ - ๕๐,๐๐๐	ส่งพนักงาน สอบสวน ดำเนินคดี
ฝ่าฝืนหรือ ไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๕๑/๒	๘๔/๒	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ	ไม่เกิน ๑๖,๕๐๐	๑๖,๕๐๑ - ๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๑ - ๓๗,๕๐๐	๓๗,๕๐๑ - ๕๐,๐๐๐	ส่งพนักงาน สอบสวน ดำเนินคดี
ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามคำสั่งของ หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบตาม มาตรา ๕๑/๓	๘๔/๓	จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ	ไม่เกิน ๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๑ - ๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๑ - ๗๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๑ - ๑๐๐๐,๐๐๐	ส่งพนักงาน สอบสวน ดำเนินคดี

ที่มา กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

๑) ความผิดครั้งที่ ๑ ให้เปรียบเทียบปรับครั้งหนึ่งของอัตราค่าปรับ ถ้ามีเศษไม่ถึง ๕๐๐.บาท ให้ปัดขึ้นเป็น ๕๐๐ บาท และถ้าเศษเกิน ๕๐๐ บาท ให้ปัดขึ้นเป็น ๑,๐๐๐ บาท เช่น เปรียบเทียบปรับไม่เกิน ๑๖,๕๐๐ บาท ครั้งหนึ่งของอัตราค่าปรับเท่ากับ ๖,๒๕๐ ดังนั้น จำนวนค่าปรับที่กรณีกำหนดให้ผู้กระทำความผิดต้องชำระคือ ๖,๕๐๐ บาท เป็นต้น

๒) ความผิดครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ และครั้งที่ ๔ ให้เปรียบเทียบปรับในอัตราค่ากลางของอัตราขั้นต่ำและขั้นสูง และถ้ามีเศษไม่ถึง ๕๐๐ บาท ให้ปัดขึ้นเป็น ๕๐๐ บาท และถ้าเศษเกิน ๕๐๐ บาทให้ปัดขึ้นเป็น ๑,๐๐๐ บาท เช่น กรณีกำหนดให้เปรียบเทียบ รับ ๑๖,๕๐๑-๒๕,๐๐๐บาท ค่ากลางเท่ากับ ๑๘,๗๕๐.๕ บาท ดังนั้น จำนวนค่าปรับที่ผู้กระทำความผิดต้องชำระคือ ๑๙,๐๐๐. บาท เป็นต้น

๒.๓ การจัดการประเภวัตถุอันตรายและหน่วยงานที่รับผิดชอบ

พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกฎหมายที่ใช้ควบคุม กำกับดูแลวัตถุที่เข้าข่ายเป็นวัตถุอันตราย โดยมีสาระครอบคลุมการผลิต นำเข้า ส่งออก รวมถึงการมีไว้ในครอบครอง และเพื่อประโยชน์แก่การป้องกันและระงับอันตรายที่อาจมีแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม ที่อาจเกิดเนื่องจากวัตถุอันตราย โดยได้มีประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย แบ่งวัตถุอันตรายออกเป็น ๔ ชนิด ตามความจำเป็นแก่การควบคุม และตามมาตรการที่ใช้ในการกำกับดูแล ดังนี้

วัตถุล้านรายชนิดที่ ๑ ได้แก่ วัตถุล้านรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออกหรือการมีไว้ในครอบครอง ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด

วัตถุล้านรายชนิดที่ ๒ ได้แก่ วัตถุล้านรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออกหรือการมีไว้ในครอบครอง ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดด้วย

วัตถุล้านรายชนิดที่ ๓ ได้แก่ วัตถุล้านรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออกหรือการมีไว้ในครอบครอง ต้องได้รับใบอนุญาต

วัตถุล้านรายชนิดที่ ๔ ได้แก่ วัตถุล้านรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออกหรือการมีไว้ในครอบครอง

ทั้งนี้ สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ใดได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการวัตถุล้านรายว่าเข้าข่ายเป็นอันตรายจะถูกประกาศไว้ในประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยเรื่องบัญชีรายชื่อวัตถุล้านราย โดยจะมีการระบุชื่อหรือคุณสมบัติของวัตถุล้านราย ชนิดของวัตถุล้านราย และหน่วยงานที่รับผิดชอบไว้อย่างชัดเจน ซึ่งประกาศดังกล่าวจะมีการแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ทันสมัย และสอดคล้องข้อมูลที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงต้องทวนสอบข้อมูลให้ถูกต้องก่อนนำไปใช้งาน ในปัจจุบันประกาศว่าด้วยเรื่องบัญชีรายชื่อวัตถุล้านรายมีอยู่ด้วยกัน ๖ ฉบับ กล่าวคือ

- ๑) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุล้านราย พ.ศ. ๒๕๕๖
- ๒) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุล้านราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘
- ๓) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุล้านราย (ฉบับที่ ๓) ๒๕๕๙
- ๔) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุล้านราย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐
- ๕) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุล้านราย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒
- ๖) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุล้านราย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๓

ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุล้านราย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดให้หน่วยงานดังต่อไปนี้ นี้เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุล้านรายให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวัตถุล้านราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามภารกิจของหน่วยงานและวัตถุประสงค์การนำไปใช้

(๑) กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะกำกับดูแลวัตถุล้านรายที่นำไปใช้ในทางการเกษตร ยกเว้นผลิตภัณฑ์ที่นำไปใช้ทางการปศุสัตว์ การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยรับผิดชอบในการควบคุมวัตถุล้านรายตามบัญชี ๑

(๒) กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะกำกับดูแลวัตถุล้านรายที่นำไปใช้ในทางการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยรับผิดชอบในการควบคุมวัตถุล้านรายตามบัญชี ๒

(๓) กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะกำกับดูแลวัตถุล้านรายที่นำไปใช้ในทางการปศุสัตว์ โดยรับผิดชอบในการควบคุมวัตถุล้านรายตามบัญชี ๓

(๔) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข จะกำกับดูแลวัตถุล้านรายที่นำไปใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข โดยรับผิดชอบในการควบคุมวัตถุล้านรายตามบัญชี ๔

(๕) กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม จะกำกับดูแลวัตถุล้านรายที่นำไปใช้ในการอุตสาหกรรม โดยรับผิดชอบในการควบคุมวัตถุล้านรายตามบัญชี ๕

(๖) กรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงธุรกิจพลังงาน จะกำกับดูแลเกี่ยวกับก๊าซธรรมชาติ และก๊าซปิโตรเลียมเหลว โดยรับผิดชอบในการควบคุมวัตถุล้านรายตามบัญชี ๖

๒.๓.๑ รายชื่อวัตถุอันตรายและประเภทผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ อย.

ทั้งนี้ บัญชี ๔ ที่แนบท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมทั้ง ๖ ฉบับดังกล่าวข้างต้น ทั้งที่เป็นสารเคมีและผลิตภัณฑ์ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ยังจัดเป็นเป็นบัญชีย่อย ๓ บัญชี โดยกลุ่มควบคุมวัตถุอันตรายได้ทำการปรับปรุงสถานะให้เป็นปัจจุบันอยู่ตลอดเวลา สามารถดาวน์โหลดได้ที่เว็บไซต์ https://www.fda.moph.go.th/sites/Hazardous/SitePages/List_of_hazmat.aspx ได้แก่

๑) บัญชี ๔ .๑ รายชื่อสารควบคุม เป็นการประกาศตามรายชื่อสารเคมีที่ควบคุม พร้อมระบุเลขทะเบียนซีเอเอส (CAS No.) ชนิดของวัตถุอันตราย และเงื่อนไขในการควบคุม โดย

๒) บัญชี ๔ ๒ รายชื่อกลุ่มสารควบคุม เป็นการประกาศตามกลุ่มสารเคมีที่มีสูตรโครงสร้างหรือกลไกการออกฤทธิ์อย่างเดียวกัน พร้อมระบุเลขทะเบียนซีเอเอส (CAS No.) ชนิดของวัตถุอันตราย และเงื่อนไขในการควบคุม

๓) บัญชี ๔.๓ รายชื่อกลุ่มผลิตภัณฑ์ควบคุม เป็นการประกาศตามกลุ่มผลิตภัณฑ์ หรือวัตถุประสงค์การนำไปใช้ พร้อมระบุเลขทะเบียนซีเอเอส (CAS No.) ชนิดของวัตถุอันตราย และเงื่อนไขในการ

วัตถุอันตรายที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ครอบคลุมผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข ซึ่งสามารถแบ่งตามประเภทผลิตภัณฑ์หรือตามวัตถุประสงค์การใช้ได้เป็น ๘ ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

๑). ผลิตภัณฑ์ที่ใช้สำหรับระงับ ป้องกัน ควบคุม ไล่ กำจัดแมลงและสัตว์อื่น และผลิตภัณฑ์กำจัดหนู/สัตว์ทะเล รวมถึงวัตถุที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ใช้สำหรับระงับ ป้องกัน ควบคุม ไล่ กำจัดแมลงและสัตว์อื่น ตลอดจนกำจัดสัตว์เหล่านั้นด้วย เช่น ผลิตภัณฑ์กำจัดยุง มด แมลงสาบ ปลวก หนู ยาจุดกันยุง โลชั่นทาโลยุง/ไล่แมลง ผลิตภัณฑ์กำจัดเห็บหมัด ผลิตภัณฑ์ดับกลิ่น/ไล่แมลง ผลิตภัณฑ์กำจัดลูกน้ำยุง เป็นต้น

๒). ผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อโรค

๓). ผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อโรค/กำจัดกลิ่นในสระว่ายน้ำ

๔). ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดพื้น ผาผนัง เครื่องสุขภัณฑ์ และวัสดุอื่นๆ เช่น ผลิตภัณฑ์ล้างจาน ผลิตภัณฑ์ซักผ้า (ยกเว้นผงซักฟอก) ผลิตภัณฑ์ล้างรถ ผลิตภัณฑ์เช็ดกระจก ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดพรม เป็นต้น

๕). ผลิตภัณฑ์ที่ใช้แก้ไขการอุดตันของท่อหรือทางระบายสิ่งปฏิกูล เช่น ผงขจัดท่ออุดตัน

๖). ผลิตภัณฑ์ซักผ้าขาว ผลิตภัณฑ์ซักแห้งผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ

๗). ผลิตภัณฑ์ลบคำผิด/สารละลายที่ใช้เจือจางผลิตภัณฑ์ลบคำผิด เช่น ปากกาลบคำผิด

๘). ผลิตภัณฑ์กาวที่มีสารสำคัญเป็นสารกลุ่มอัลคิลไซยาโนอะคริเลต (alkyl cyanoacrylates)

เช่น กาวช่าง

๒.๓.๒ การกำกับดูแลวัตถุอันตรายแต่ละชนิดที่อยู่ในความรับผิดชอบของ อย.

วัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ เป็นวัตถุอันตรายที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพน้อยกว่ากลุ่มอื่น กฎหมายกำหนดให้ผู้ผลิตและผู้นำเข้าไม่ต้องขอขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย แต่ต้องแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด เช่น การจัดทำฉลาก การปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการผลิตและการเก็บรักษา เป็นต้น การแสดงฉลากจะต้องแสดงเลขที่รับแจ้งไว้บนฉลากผลิตภัณฑ์ ตัวอย่างวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ในความรับผิดชอบของ อย. เช่น

- ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด เช่น ผลิตภัณฑ์ล้างจาน ผลิตภัณฑ์ซักผ้า ที่มีสารสำคัญเป็นสารลดแรงตึงผิวชนิดประจุลบ (anionic surfactants) หรือสารลดแรงตึงผิวชนิดไม่มีประจุ (nonionic surfactants) ยกเว้นสารกลุ่มโนนิลฟีนอลเอทอกซีเลต (nonylphenol ethoxylates)

- ผลิตภัณฑ์กาว ที่มีสารสำคัญเป็นสารกลุ่มอัลคิลไซยาโนอะคริเลต (alkyl cyanoacrylates)
 - ผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อโรคในสระว่ายน้ำที่มีสารสำคัญเป็นแคลเซียมไฮโปคลอไรต์ (calcium hypochlorite) โซเดียมไฮโปคลอไรต์ (sodium hypochlorite) กรดไดคลอโรไอโซไซยานูริกและเกลือของกรดดังกล่าว (dichloroisocyanuric acid and its salts) กรดไตรคลอโรไอโซไซยานูริกและเกลือของกรดดังกล่าว (trichloroisocyanuric acid and its salts)

- ผลิตภัณฑ์ไล่แมลงที่มีสารสำคัญเป็นน้ำมันตะไคร้หอมหรือซิโตรเนลลาออยล์ (citronella oil)

วัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ เป็นวัตถุอันตรายที่มีความเป็นอันตรายหรือความเสี่ยงสูงกว่าชนิดที่ ๑ กฎหมายจึงกำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองต้องขอขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายและแจ้งการดำเนินการให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนจึงจะประกอบกิจการได้ การแสดงผลจากจะต้องแสดงเลขทะเบียนวัตถุอันตรายไว้บนฉลากผลิตภัณฑ์ ตัวอย่างวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ในความรับผิดชอบของ ออย. เช่น

- ผลิตภัณฑ์กำจัดแมลงที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขที่มีสารสำคัญเป็นสารในกลุ่มสารควบคุมการเจริญเติบโตของแมลง (insect growth regulators; IGRs)

- ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด/ฆ่าเชื้อโรค (ยกเว้นผลิตภัณฑ์ที่มีสารสำคัญที่ถูกจัดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ หรือวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓)

วัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ เป็นวัตถุอันตรายที่มีความเป็นอันตรายหรือความเสี่ยงสูงกว่าวัตถุอันตรายสองชนิดแรกกฎหมายกำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองต้องขอขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายและต้องได้รับอนุญาตให้ดำเนินการจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนจึงจะประกอบกิจการได้ การแสดงผลจากจะต้องแสดงเลขทะเบียนวัตถุอันตรายไว้บนฉลากผลิตภัณฑ์ ตัวอย่างวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ในความรับผิดชอบของ ออย. เช่น

- ผลิตภัณฑ์กำจัดแมลงที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขที่มีสารสำคัญเป็นสารคลอร์ไพริฟอส (chlorpyrifos) หรือสารในกลุ่มไพรีทรอยด์ (pyrethroids) เป็นต้น

- ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด/ฆ่าเชื้อโรคที่มีสารสำคัญเป็นกรดต่างสารในกลุ่มอัลดีไฮด์ (aldehydes) หรือสารในกลุ่มสารลดแรงตึงผิวชนิดที่มีทั้งประจุบวกและประจุลบ (amphoteric surfactants) เป็นต้น

วัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ได้แก่ วัตถุอันตรายที่มีความเป็นอันตรายสูงหรือมีความเสี่ยงสูงทั้งจากคุณสมบัติของตัวสารเองหรือจากลักษณะการใช้เช่นสารก่อมะเร็ง สารก่อกลายพันธุ์ สารที่เป็นพิษต่อระบบสืบพันธุ์ หรือสารที่ห้ามใช้โดยอนุสัญญาาระหว่างประเทศกฎหมายจึงห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครอง ตัวอย่างวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ในความรับผิดชอบของ ออย. เช่น ผลิตภัณฑ์ป้องกันกำจัดแมลงที่มีสารสำคัญเป็นสารดีดีที (DDT) คลอร์เดน (chlordane) หรือดีลดริน (dieldrin) เป็นต้น

การโฆษณาเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมการตลาดให้แก่ระบบธุรกิจ โดยมีจุดประสงค์เพื่อเผยแพร่ข่าวสารโน้มน้าวชักจูงใจเกี่ยวกับการเสนอขายสินค้าและบริการให้แก่ผู้บริโภค โฆษณาที่ได้รับความสนใจย่อมส่งผลต่อการซื้อสินค้าและบริการ เนื่องจากผู้บริโภคต้องการทราบข้อมูลของสินค้าเหล่านั้นก่อนการตัดสินใจซื้อสินค้า หากการโฆษณามีการนำเสนอที่น่าสนใจมากเท่าไรยิ่งส่งผลต่อการตลาดของสินค้านั้นมากขึ้นเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ผู้ประกอบการธุรกิจแต่ละรายจึงได้นำกลยุทธ์ทางการโฆษณาที่หลากหลายมาดึงดูดความสนใจของผู้บริโภค จนบางครั้งอาจใช้ข้อความหรือคำเชิญชวนในการโฆษณาที่มีลักษณะเป็นเท็จหรือเกินความเป็นจริงซึ่งถือเป็นการหลอกลวงผู้บริโภคและอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้บริโภคได้

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีการพัฒนาและเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว จากเดิมที่ใช้ช่องทางการสื่อสารผ่านโทรศัพท์ วิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ มาสู่เทคโนโลยีทางอินเทอร์เน็ตที่มีการพัฒนาปรับปรุงและมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารบนโลกอินเทอร์เน็ตอย่างไม่หยุดยั้ง มีการส่งต่อข้อมูลในหลายๆ รูปแบบ เช่น ตัวหนังสือ สัญลักษณ์ต่างๆ รูปภาพ รูปภาพเคลื่อนไหว เสียง ข้อความในรูปแบบต่างๆ ผ่านอินเทอร์เน็ตได้ ทำให้เกิดการพัฒนาสื่อสังคมออนไลน์อยู่ตลอดเวลา เช่น Facebook, Twitter, Wikipedia และ Instagram เป็นต้น จนกลายมาเป็นสื่อหลักแทนที่สื่อเดิมเพียงชั่วคราว นอกจากจะใช้เป็นสื่อกลางที่ให้กับบุคคลทั่วไปมีส่วนร่วมสร้างและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือสิ่งที่สนใจเหมือนกันโดยผ่านการติดต่อกันเป็นเครือข่ายแล้วยังใช้เป็นช่องทางโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพให้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วอีกด้วย เป็นผลให้หน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลการโฆษณาและบังคับใช้กฎหมายต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๒.๔ การกำกับดูแลการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ

การก้าวกระโดดของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ในปี ๒๕๖๒ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้จับมือลงนามในบันทึกข้อตกลงเรื่องการกำกับดูแลการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ผิดกฎหมาย หรือการดำเนินการในลักษณะเป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ

- การบูรณาการร่วมระหว่างหน่วยงาน โดยมุ่งเน้นการปรับลดขั้นตอนการสื่อสารส่งต่อข้อมูลระหว่างกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมาย
- การใช้และแลกเปลี่ยนข้อมูลการดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน
- การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพแก่ผู้บริโภคในการเลือกซื้อเลือกใช้บริการผลิตภัณฑ์สุขภาพ รวมถึงการเยียวยาความเสียหายของผู้บริโภค

โดยหน่วยงานทั้ง ๕ หน่วยงาน จะร่วมมือกันเพื่อเฝ้าระวังตรวจสอบเนื้อหาการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ผิดกฎหมายที่เผยแพร่ทางโทรทัศน์ภาคพื้นดินในระบบดิจิทัล โทรทัศน์ดาวเทียม เคเบิลทีวี วิทยุ และสื่อสังคมออนไลน์ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทำงานทั้งในเชิงรับเรื่องร้องเรียน และเชิงรุก ดำเนินการเฝ้าระวังติดตาม ตรวจสอบการออกอากาศรายการหรือการโฆษณา รวมถึงบังคับใช้กฎหมายตามกระบวนการทางปกครอง ส่วนการพิจารณาการกระทำที่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภคให้เป็นไปตามวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ตามอำนาจและหน้าที่ของหน่วยงานของตน ได้แก่

๑) สำนักคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หรือกิจการโทรคมนาคม ตามพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม หากผู้ประกอบกิจการดำเนินการใดๆ ที่น่าจะเป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค โดยอาศัยการใช้เครือข่ายหรือการโฆษณาอันมีลักษณะเป็นการค้ากำไรเกินควร หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญไม่ว่าด้วยวิธีการใดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด กสทช. มีอำนาจสั่งระงับการดำเนินการดังกล่าว และมีอำนาจปรับทางปกครองไม่เกินห้าล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งแสนบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติตามคำสั่ง

การกำกับดูแลกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ดังกล่าว ไม่รวมถึงสื่อออนไลน์ อย่างไรก็ตาม กสทช. มีอำนาจกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม ซึ่งรวมถึงผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Service Provider: ISP) หากในกรณีที่หน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายได้พิจารณาว่าการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตใดมีความผิดตามกฎหมาย อาจประสานให้ สำนักงาน กสทช. แจ้งให้ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตสกัดกั้น

การเข้าถึงได้ ทั้งนี้ อาจมีรายละเอียดปลีกย่อยทางเทคนิคในภาพรวมที่เป็นข้อจำกัดในการสกัดกั้นการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารนั้น เช่น กรณีข้อมูลจากต่างประเทศ หรือกรณีข้อมูลบน Social media platform

๒) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สพธอ.) หรือ ETDA เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแล พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนการทำธุรกรรมออนไลน์อันรวมถึงอีคอมเมิร์ซ (e-Commerce) ของประเทศให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคส่วนต่างๆ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก และสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้อย่างมีมาตรฐานเทียบเท่าสากลและมั่นคงปลอดภัย โดยจัดตั้งศูนย์รับเรื่องร้องเรียนปัญหาออนไลน์ (1212 Online Complaint Center) เป็นศูนย์กลางในการรับเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอันเกิดจากการทำธุรกรรมออนไลน์ รวมถึงการโฆษณาที่ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Twitter, Wikipedia และ Instagram

๓) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นหน่วยงานที่คุ้มครองผู้บริโภคมิให้เสียเปรียบจากการโฆษณาสินค้า หรือบริการที่ยังมิได้ควบคุมโดยกฎหมายอื่น หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนดให้ใช้การควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค เช่น การควบคุมโฆษณาวัตถุอันตรายตามมาตรา ๕๑ ก่อนที่พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ จะมีผลใช้บังคับ ที่กำหนดว่า “การควบคุมการโฆษณาวัตถุอันตรายให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค” ทั้งนี้ มาตรการคุ้มครองผู้บริโภคด้านการโฆษณาตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดนิยามของคำว่า “โฆษณา” ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ หมายถึง กระทำการไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า โดยงานโฆษณาที่ได้มีการเผยแพร่สู่สายตาผู้บริโภคทางสื่อต่าง ๆ นั้น จะต้องเป็นงานโฆษณาที่ไม่ขัดต่อตัวบทกฎหมาย วัฒนธรรมและจารีตประเพณีอันดีงามของสังคม ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้บัญญัติไว้ว่า การโฆษณาจะต้องไม่ใช่ข้อความที่เป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ หรือลักษณะของสินค้าหรือบริการ ตลอดจนการส่งมอบ การจัดหา หรือการใช้สินค้าหรือบริการข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่เป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม

๔) กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (บก.ปคบ.) โดยกองกำกับการ ๔ เป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบในการดูแลและบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพที่อยู่ในกำกับดูแลของ ออย. โดยเฉพาะจะรับเรื่องการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพในกรณีที่มีโทษจำคุกที่ไม่สามารถเปรียบเทียบปรับได้ เนื่องจากกฎหมายไม่ได้ให้อำนาจไว้ หรือกรณีที่มีโทษจำคุกที่ให้อำนาจ ออย. ในการเปรียบเทียบปรับไว้ แต่ผู้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายไม่ยินยอมมาเสียค่าปรับที่ ออย. ตามได้ทำหนังสือเรียกไป จึงต้องส่งเรื่องมายัง บก.ปคบ. เพื่อให้ดำเนินการต่อ เมื่อ บก.ปคบ. ได้รับเรื่องมาแล้วจะแบ่งการดำเนินการออกเป็น ๒ ขั้นตอน ได้แก่ การสืบสวน และการสอบสวน กรณีที่มีโทษปรับเพียงอย่างเดียวจะทำเพียงการสืบสวนและพิจารณาจากหลักฐานที่ ครบ. ส่งเข้ามาและระบุว่าจะให้ดำเนินคดีกับผู้ใด จากนั้นจึงออกหมายเรียกผู้กระทำความผิดและสั่งปรับตามที่กฎหมายกำหนด หากออกหมายเรียกแล้วผู้กระทำความผิดไม่มารายงานตัว เจ้าหน้าที่ตำรวจจะรวบรวมพยานหลักฐานฟ้องร้องต่อศาลเพื่อขอออกหมายจับต่อไป

๕) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) โดยศูนย์จัดการเรื่องร้องเรียนและปราบปรามการกระทำความผิดกฎหมายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ (ศรบ.) ได้ถูกจัดตั้งขึ้นมาเพื่อจัดการเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหาผลิตภัณฑ์สุขภาพ และการโฆษณาที่เป็นสื่อวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ ทีวีดิจิทัล ทีวีดาวเทียม สื่อสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ในกรุงเทพฯ หรือเผยแพร่ทั่วประเทศ เน้นการทำงานเชิงรุกแต่ไม่มีอำนาจบังคับใช้ตลอดเส้นทาง โดยเฉพาะ

หากเป็นสื่อสื่อวิทยุ โทรทัศน์และที่วีดิทัศน์จะไม่มีอำนาจในการเพิกถอน พักใช้ หรือสั่งปิดกิจการสื่อดังกล่าวได้ เมื่อมีการร้องเรียนหรือพบปัญหาการโฆษณาดังกล่าว ครบ. จะสืบหาข้อเท็จจริงว่าผู้ใดเป็นผู้โฆษณาหรือเผยแพร่โฆษณาชิ้นนั้น จากนั้นจึงส่งหนังสือสั่งระงับโฆษณาให้กับผู้ที่กระทำความผิดควบคู่กับการส่งหนังสือเสนอให้สำนักงาน อย. อนุมัติดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดเพื่อนำมาเปรียบเทียบปรับตามที่กฎหมายกำหนด ส่วนการดำเนินคดีที่มีโทษจำคุกจะส่งเรื่องต่อไปยังกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (บก.ปคบ.) เพื่อให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามกฎหมายต่อไป

๒.๔.๑ การกำกับดูแลการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข

ถึงแม้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จะมีได้กำหนดว่าการโฆษณาวัตถุอันตรายจะต้องได้รับอนุญาตก่อนทำการโฆษณา แต่ทั้งนี้ต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่นหรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม การโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ ดังนั้น การตรวจสอบเฝ้าระวังโฆษณาเป็นไปตามหลักการของการกำกับดูแลการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพตามข้อ ๓.๑ โดยศูนย์รับเรื่องร้องเรียนและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ (ศรป.) จะทำหน้าที่เป็นหน่วยงานประสานงานกลาง (focal point) ที่ทำหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเฝ้าระวังการโฆษณาตามสื่อต่างๆดังกล่าวข้างต้น จากนั้นเมื่อได้การโฆษณาที่สงสัยว่าจะมีการกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย ก็จะส่งเรื่องมาที่กองควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตรายในการตรวจสอบข้อเท็จจริง

กองควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย โดยกลุ่มกำกับดูแลวัตถุอันตรายหลังออกสู่ตลาดจะดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานที่ได้มา โดยดำเนินการตามคู่มือขั้นตอนการปฏิบัติงาน เรื่อง การตรวจสอบโฆษณาวัตถุอันตราย (P-H๓-๑๕) ซึ่งสามารถสรุปขั้นตอนการตรวจสอบและสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) วัตถุอันตรายดังกล่าวจัดเป็นวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขที่อยู่ในการกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือไม่ โดยวิธีการพิจารณาสามารถศึกษาได้จาก “คู่มือการพิจารณาวินิจฉัยผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา” ดาวน์โหลดได้ที่เว็บไซต์ <https://mnfda.fda.moph.go.th/hazard/?p=6570> หรืออยู่ในบัญชี ๔.๑ – ๔.๓ ซึ่งเป็นบัญชีรายชื่อวัตถุอันตรายที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยารับผิดชอบหรือไม่ ดาวน์โหลดได้ที่เว็บไซต์ https://www.fda.moph.go.th/sites/Hazardous/SitePages/List_of_hazmat.aspx

ทั้งนี้ หากมิใช่วัตถุอันตรายที่อยู่ในการกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาให้ทำหนังสือแจ้งศูนย์รับเรื่องร้องเรียนและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ (ศรป.) เพื่อประสานและทำหนังสือถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

๒) การโฆษณาดังกล่าวเป็นการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขหรือไม่ ให้พิจารณาตรวจสอบว่า

๒.๑) ข้อความการโฆษณาสอดคล้องกับฉลากที่ได้รับอนุญาตหรือไม่ หากข้อความตรงตามฉลากหรือสอดคล้องกัน หรือพิจารณาแล้วไม่มีข้อความใดทำให้เข้าใจผิดในสาระสำคัญที่จะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่น หรือไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม จะถือว่าการโฆษณาดังกล่าวไม่มีการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย

ทั้งนี้ แนวทางการตรวจสอบฉลากผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข สามารถตรวจสอบได้จากประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ฉลากของวัตถุอันตรายที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยารับผิดชอบ พ.ศ. ๒๕๕๘ และแนวทางการปฏิบัติ ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๒ ตอนที่ ๒๑๙ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘

๒.๒) ข้อความการโฆษณาไม่เป็นไปตามข้อ ๒.๑) ให้พิจารณาว่าไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่น หรืออาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม อันเป็นการกระทำฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายหรือไม่ ดังนี้

๒.๒.๑) การโฆษณาดังกล่าว ใช้ข้อความที่มีลักษณะ ความหมาย ตามเอกสาร “ตัวอย่าง การพิจารณาโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขแบ่งตามประเภทผลิตภัณฑ์” ตาม **ภาคผนวก ข.** ให้ถือว่าเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ส่งเรื่องดำเนินคดี

๒.๒.๒) การโฆษณาดังกล่าว ใช้ข้อความที่ไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะตัดสินดำเนินคดีได้ หรือไม่แน่ใจว่าพยานหลักฐานมีน้ำหนักเพียงพอในการพิจารณาตัดสินดำเนินคดีได้หรือไม่ รวมถึงกรณีที่มีผู้โฆษณา มีการโต้แย้งในลักษณะที่มีการนำผลการศึกษาหรือเอกสารต่างๆ มาสนับสนุนการโฆษณา จึงให้เสนอเรื่องเข้าพิจารณาในคณะทำงานกลั่นกรองปัญหาการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยของเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย ผู้แทนกลุ่มกฎหมายอาหารและยา (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นกองกฎหมาย) หัวหน้ากลุ่มงานต่างๆ และ ผู้ทำงานจากกลุ่มกำกับดูแลวัตถุอันตรายหลังออกสู่ตลาด โดยมีผู้อำนวยการกองควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตรายทำหน้าที่เป็นประธาน

๒.๔.๒ การดำเนินคดีกับผู้กระทำการฝ่าฝืนการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข

เพื่อให้การดำเนินการกับผู้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายเป็นไปอย่างรอบคอบ และถูกต้องครบถ้วน คณะทำงานฯ จะพิจารณาพยานหลักฐานที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการรวบรวมมา ข้อบัญญัติของกฎหมาย พยานแวดล้อม พฤติกรรมของผู้ประกอบการว่ามีเจตนาที่จะกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขหรือไม่ รวมทั้งจะพิจารณาผลการศึกษาหรือเอกสารต่างๆ ที่ผู้เขื่อนนำมาใช้ในการอ้างอิงการโฆษณาด้วย โดยจะพิจารณาการดำเนินการฝ่าฝืนกฎหมายเป็นรายกรณีไป ทั้งนี้ คณะทำงานฯ ได้วางหลักเกณฑ์และแนวทางในการดำเนินการไว้ ดังนี้

๑) กรณีความผิดที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยามีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ตามมาตรา ๘๙ คือความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือมีโทษปรับสถานเดียว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาเพื่อมอบหมายกลุ่มกฎหมายอาหารและยาเปรียบเทียบปรับ

๒) กรณีความผิดที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาไม่มีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาเพื่อมอบหมายกลุ่มกฎหมายอาหารและยา ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษ

๓) กรณีต้องการพยานหลักฐานยังไม่ชัดเจนหรือยังไม่เพียงพอ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม โดยอาจทำการตรวจสอบเพิ่มเติมหรือจัดทำหนังสือแจ้งผู้ประกอบการ บุคคล หรือหน่วยงานภาครัฐ หรือเอกชนเพื่อมาให้ข้อมูลหรือนำพยานหลักฐานมาให้ เสนอผู้อำนวยการกองควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย หรือเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาลงนาม ผ่านกลุ่มกฎหมายอาหารและยา แล้วแต่กรณี

๔) กรณีที่เห็นว่าไม่เป็นการกระทำฝ่าฝืนกฎหมายและเห็นควรให้ยุติเรื่อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอผู้อำนวยการกองควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตรายเพื่อยุติเรื่อง

๕) กรณีที่เป็นเรื่องร้องเรียนเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามข้างต้นแล้ว ให้รายงานการดำเนินการให้ศูนย์รับเรื่องร้องเรียนและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ (ศรป.) และบันทึกข้อมูลในทะเบียนรับข้อร้องเรียนต่อไป

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการกับผู้กระทำการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข สอดคล้องกับระเบียบคณะกรรมการวัตถุอันตรายว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๒.๒.๓ ที่ประกาศใช้ เพื่อให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบถือปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

๓.๑ รูปแบบการศึกษา

ระเบียบวิธีการวิจัยหรือกระบวนการวิจัย (methodology) เป็นการใช้องค์ความรู้เชิงคุณภาพ (qualitative research) ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงเอกสาร (documentary research)

๓.๒ กลุ่มตัวอย่าง

(๑) การตรวจสอบแผนผังการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยากับภาคีเครือข่ายช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๕

(๒) ผลการประชุมคณะทำงานกลั่นกรองปัญหาการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕ ช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๕

๓.๓ ขั้นตอนการดำเนินการศึกษา

- (๑) เลือกหัวข้อการศึกษา
- (๒) กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษา
- (๓) วางแผนการศึกษา
- (๔) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ และหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข
- (๕) ศึกษา และรวบรวมการตรวจสอบแผนผังการโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยากับภาคีเครือข่ายช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๕
- (๖)) ค้นคว้าและรวบรวมมติและผลการประชุมคณะทำงานกลั่นกรองปัญหาการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕ ช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๕
- (๗) สรุปและจัดทำรูปเล่ม

บทที่ ๔

ผลการศึกษา

จากเดิมที่การควบคุมการโฆษณาวัตถุอันตรายให้เป็นไปตามกฎหมายอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ต่อมาพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้ยกเลิกบทบัญญัติดังกล่าว โดยได้กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการโฆษณาวัตถุอันตราย กฎระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการในการทำงานขึ้นมาแทนเพื่อให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบถือปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน เช่น มอบอำนาจให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาสามารถเปรียบปรับกับผู้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่อยู่ในความรับผิดชอบฯ เป็นผลทำให้คดีเล็กลง ดังนั้น การดำเนินการเกี่ยวกับผู้กระทำการฝ่าฝืนการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข ตามมาตรา ๕๑ ในช่วงที่ทำการศึกษาจึงเป็นช่วงเวลาสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาต้องส่งเรื่องไปดำเนินคดีที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เนื่องจากกฎหมายฉบับใหม่มีผลใช้บังคับในช่วงปลายปี ๒๕๖๒ ส่วนในการดำเนินคดีเพื่อเปรียบเทียบปรับตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๖๓ เป็นต้นมา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นผู้เปรียบเทียบปรับในกรณีที่มีการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข

๔.๑ ผลการตรวจสอบเฝ้าระวังการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕

ผู้ศึกษาจึงได้เก็บข้อมูลผลการดำเนินการตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จนถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยมีการตรวจสอบโฆษณาวัตถุอันตรายจำนวนทั้งสิ้น ๘๖๒ รายการ พบการโฆษณาที่ถูกต้องจำนวน ๗๗๔ รายการ คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๗๙ และเข้าลักษณะที่น่าจะเป็นการโฆษณาไม่ฝ่าฝืนกฎหมาย จำนวน ๘๘ รายการ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๑ พบว่าเป็นการโฆษณาผลิตภัณฑ์ที่หาความสะอาดหรือฆ่าเชื้อโรค จำนวน ๖๓ รายการ รองลงมาคือโฆษณาผลิตภัณฑ์กำจัดแมลงจำนวน ๒๕ รายการ รายละเอียดตามตารางที่ ๑

ตารางที่ ๒ ผลการตรวจสอบโฆษณาวัตถุอันตรายที่อยู่ในความรับผิดชอบของ อย. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๕

ปีงบประมาณ	จำนวนขึ้นโฆษณา (รายการ)	ผลการตรวจสอบจำนวน(ร้อยละ)	
		ถูกต้อง	น่าจะฝ่าฝืนกฎหมาย
๒๕๖๒	๒๐๖	๑๙๖ (๙๕.๑)	๑๐ (๔.๘๕)
๒๕๖๓	๒๐๐	๒๐๐ (๑๐๐)	๐ (๐)
๒๕๖๔	๒๓๖	๑๘๗ (๗๙.๒๔)	๔๙ (๒๐.๗๖)
๒๕๖๕	๒๒๐	๑๙๑ (๘๖.๘๑)	๒๙ (๑๓.๑๘)
รวม	๘๖๒	๗๗๔ (๘๙.๗๙)	๘๘ (๑๐.๒๑)

ที่มา : กลุ่มกำกับดูแลวัตถุอันตรายหลังออกสู่ตลาด กองควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย

สำหรับการดำเนินการกับการโฆษณาวัตถุอันตรายที่น่าจะฝ่าฝืนกฎหมาย จำนวน ๘๘ รายการ ประกอบด้วยปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคพิจารณาดำเนินคดี จำนวน ๑๐ รายการ ไม่พบการกระทำฝ่าฝืนกฎหมาย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ และ ๒๕๖๕ มีการเปรียบเทียบปรับระดับ คดีที่กลุ่มกฎหมายอาหารและยา อย. จำนวน ๒๓ และ ๒๕ รายการ ตามลำดับ อยู่ในขั้นตอนการส่งไปร้องทุกข์ กล่าวโทษกับพนักงานสอบสวน เนื่องจากผู้กระทำผิดไม่มาเปรียบเทียบปรับ จำนวน ๑๓ รายการ ส่วนที่เหลือ ๑๗ รายการเป็นการโฆษณาวัตถุอันตรายที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่สามารถพิจารณาได้ว่ากระทำที่น่าจะฝ่าฝืนกฎหมาย หรือไม่ จึงต้องนำเข้าพิจารณาในคณะทำงานกลั่นกรองปัญหาการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งผู้เขียนจะได้กล่าวถึงรายละเอียดต่อไปในหัวข้อที่ ๔.๒ รายละเอียดตามตารางที่ ๒

ตารางที่ ๓ การดำเนินการกับการโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่น่าจะฝ่าฝืนกฎหมายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕

ปีงบประมาณ พ.ศ.	ส่งไปเปรียบเทียบปรับที่ สคบ.	เปรียบเทียบปรับที่กลุ่มกฎหมายอาหารและยา อย.	ส่งไปดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษ	เสนอคณะทำงานฯ พิจารณา
๒๕๖๒	๑๐	๐	๐	๐
๒๕๖๓	๐	๐	๐	๐
๒๕๖๔	๐	๒๓	๑๓	๑๗
๒๕๖๕	๐	๒๕		

ที่มา กลุ่มกฎหมายอาหารและยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

๔.๒ การพิจารณาจากคณะทำงานกลั่นกรองปัญหาการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

จากการทบทวนกรณีโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ได้รับการพิจารณาจากคณะทำงานกลั่นกรองปัญหาการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่ามีจำนวนทั้งสิ้น ๑๗ เรื่อง (ตามภาคผนวก ค.) โดยสามารถแบ่งการพิจารณาออกได้เป็น ๓ กรณี ดังนี้

๑) กรณีเป็นโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา แต่พยานหลักฐานยังไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะพิจารณาว่ามีการโฆษณาฝ่าฝืนกฎหมายหรือไม่ คณะทำงานฯ จึงมีมติให้ยุติเรื่องและเฝ้าระวังการโฆษณาดังกล่าวต่อไป จำนวน ๒ เรื่อง ตัวอย่างเช่น กรณีโฆษณาผลิตภัณฑ์แฮนด์เม้น บายสปาคลีน มีข้อความโฆษณา “สปาคลีนช่วยได้ PM 2.5 มาแล้ว จับฝุ่น ไม่ฟุ้งกระจาย” เมื่อพิจารณาจากคุณสมบัติและวัตถุประสงค์การใช้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวพบว่าจัดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ตามบัญชี ๔.๓ รายชื่อกลุ่มผลิตภัณฑ์ควบคุม ลำดับที่ ๓ ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขเพื่อประโยชน์แก่ การฆ่าเชื้อโรค ทำความสะอาดพื้น ฝาผนัง เครื่องสุขภัณฑ์ และวัสดุอื่นๆ หรือการแก้ไขการอุดตันของท่อหรือทางระบายสิ่งปฏิกูล จึงนำเข้ามาพิจารณา แต่เมื่อคณะทำงานฯ พิจารณาเอกสารและคำชี้แจงของผู้โฆษณาแล้วพบว่าข้อความมีความกำกวมและยังไม่สามารถชี้ชัดได้ว่าการโฆษณาในเรื่องการจับฝุ่น PM 2.5 หมายถึงผลิตภัณฑ์ดังกล่าวหรือไม่ คณะทำงานฯ จึงพิจารณาให้ยุติเรื่องและเฝ้าระวังติดตามการโฆษณาต่อไป และได้แนะนำให้ผู้โฆษณาหลีกเลี่ยงการใช้ข้อความดังกล่าวเพื่อไม่ให้ผู้บริโภคเกิดความเข้าใจผิด

๒) กรณีไม่ใช่ผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขซึ่งจะไม่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา คณะทำงานฯมีมติให้ส่งเรื่องกลับไปยังหน่วยงานต้นทางเพื่อแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบให้รับทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป จำนวน ๒ เรื่อง ตัวอย่างเช่น กรณีผลิตภัณฑ์ Steriglobe ซึ่งผลิตภัณฑ์มีการโฆษณาด้วยข้อความที่เข้าข่ายเป็นผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เนื่องจากมีการระบุว่าใช้ทำความสะอาดกรงและสายจูงสุนัขโดยสามารถฆ่าเชื้อโรคได้ มีการใช้ข้อความโฆษณาว่า “ใช้รักษาแผลของสุนัขและแมว ฆ่าเชื้อโรคและแบคทีเรีย 99.99% ที่กรงและสายจูงสัตว์เลี้ยง อ่อนโยนไม่ระคายต่อผิวหรือขนสัตว์” เมื่อพิจารณาจากข้อบ่งชี้หลักของผลิตภัณฑ์และรูปลักษณะของผลิตภัณฑ์ระบุชัดเจนว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้รักษาโรคให้กับสัตว์เลี้ยง รวมถึงผู้โฆษณาได้ชี้แจงว่าตั้งใจให้ผลิตภัณฑ์นี้ใช้สำหรับสัตว์เลี้ยงโดยตรง โดยเรื่องการฆ่าเชื้อโรคที่กรงและสายจูงนั้นเป็นผลทางอ้อม คณะทำงานฯจึงมีมติว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไม่ใช่ผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และให้ความเห็นว่าผลิตภัณฑ์นี้อยู่ในการดูแลรับผิดชอบของกองยา (งานยาสัตว์และเภสัชเคมีภัณฑ์) จึงมีมติให้ยุติเรื่องและส่งเรื่องให้หน่วยงานที่รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการต่อไป และกรณีผลิตภัณฑ์ปรับผ้านุ่ม โคโคโม (ผสม Rosemary Extract) มีการโฆษณาด้วยข้อความ “น้ำยาปรับผ้านุ่ม โคโคโม สูตรป้องกันกลิ่นอับชื้น (จากแบคทีเรีย) ปราศจากกลิ่นอับชื้นจากแบคทีเรีย ด้วยสารสกัดธรรมชาติ ดอกโรสแมรี่” ซึ่งมีข้อสังเกตว่าผลิตภัณฑ์น้ำยาปรับผ้านุ่ม โคโคโม สูตรป้องกันกลิ่นอับชื้น เป็นวัตถุอันตรายในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือไม่ จึงนำเข้ามาพิจารณาในคณะทำงานฯ โดยผู้โฆษณานำผลการทดสอบของผลิตภัณฑ์น้ำยาปรับผ้านุ่ม โคโคโม สูตรป้องกันกลิ่นอับชื้น มาทดสอบกับกลิ่นเหม็นและกลิ่นเหม็นอับเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย ที่ประชุมพิจารณาและมีความเห็นว่า ผลิตภัณฑ์ปรับผ้านุ่มทั่วไปไม่จัดเป็นวัตถุอันตรายที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาฯรับผิดชอบ เว้นแต่มีวัตถุประสงค์เพื่อฆ่าเชื้อบนผ้า จึงจะวินิจฉัยเป็นวัตถุอันตรายในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา แต่เนื่องจากผู้โฆษณาใส่สาร Rosemary Extract ซึ่งมีคุณสมบัติเป็น Antimicrobial และสารดังกล่าวได้รับการยกเว้นเป็นวัตถุอันตรายตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ประชุมจึงมีมติว่าผลิตภัณฑ์ปรับผ้านุ่มเด็กโคโคโม สำหรับสูตรป้องกันกลิ่นอับชื้น ไม่เข้าข่ายเป็นวัตถุอันตรายที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาฯรับผิดชอบ ควรส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) พิจารณาดำเนินการต่อไป

๓) เป็นการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จำนวน ๑๓ เรื่อง มีตัวอย่างดังนี้

๓.๑) กรณีเป็นผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ไม่พบข้อมูลการขึ้นทะเบียนจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (ได้แก่วัตถุอันตรายชนิดที่ ๑) ข้อความที่ใช้ในการโฆษณาต้องเป็นข้อความที่มีแหล่งอ้างอิงที่สามารถตรวจสอบได้จริงและข้อมูลที่ใช้เป็นแหล่งอ้างอิงของข้อความโฆษณานั้น ต้องได้รับการตรวจสอบจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแล้วมีความน่าเชื่อถือได้จึงจะสามารถโฆษณาด้วยข้อความนั้นได้ ตัวอย่างเช่น กรณีผลิตภัณฑ์ ชื่อการค้า Microme Knox Solution มีการโฆษณาด้วยข้อความว่าสามารถยับยั้งเชื้อแบคทีเรียและไวรัส เมื่อพิจารณาจากเอกสารประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อไวรัส SARS-CoV-2 (เชื้อไวรัส COVID-19) เมื่อคณะทำงานฯ พิจารณาผลทดสอบดังกล่าวพบว่าไม่มีหลักฐานที่สามารถยืนยันได้ว่ามีการนำเชื้อไวรัส SARS-CoV-2 มาใช้ทดสอบจริง จึงเป็นผลการทดสอบที่ยังขาดความน่าเชื่อถือ และนอกจากนี้ผลิตภัณฑ์ Microme Knox Solution ไม่มีผลการทดสอบประสิทธิภาพการฆ่าเชื้อแบคทีเรียอีกด้วย การโฆษณาดังกล่าวจึงมีถือเป็นการกระทำฝ่าฝืน

๓.๒) กรณีเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแล้ว (ได้แก่วัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ และ ๓) ข้อความการโฆษณาจะยึดถือข้อความตามฉลากของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับอนุญาตเป็นหลัก จะไม่พิจารณาผลทดสอบอื่นที่นอกเหนือจากที่ใช้ประกอบการแสดงข้อความบนฉลากที่ได้รับอนุญาต ซึ่งถ้าหากผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมีหลักฐานอ้างอิงที่ใช้สนับสนุนข้อความโฆษณาที่นอกเหนือจากฉลากที่ได้รับอนุญาต ผู้โฆษณาจะต้องนำหลักฐานอ้างอิงนั้นให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาพิจารณาตรวจสอบก่อนที่จะนำมาใช้อ้างอิงในการโฆษณา ตัวอย่างเช่น กรณีผลิตภัณฑ์ล้างห้องน้ำ ชื่อการค้า วิกซอล และกรณีผลิตภัณฑ์สเปรย์ฆ่าเชื้อ ชื่อการค้า ลูค สเปรย์ฆ่าเชื้อ มีการโฆษณาด้วยข้อความว่า “มีสารฆ่า COVID-19” ซึ่งผลิตภัณฑ์ทั้ง ๒ รายการได้รับการขึ้นทะเบียนจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแล้ว แต่เมื่อพิจารณาจากข้อมูลการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ทั้ง ๒ รายการ ไม่พบข้อมูลในการส่งทดสอบประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อ COVID-19 ดังนั้นในกรณีที่ผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา การใช้ข้อความโฆษณาของผลิตภัณฑ์กลุ่มนี้ จะพิจารณาจากข้อความบนฉลากที่ได้รับการอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นหลัก โดยข้อความโฆษณาจะต้องมีเนื้อหาอยู่ภายใต้ข้อความบนฉลากที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเท่านั้น ซึ่งถ้ามีการโฆษณาการโฆษณาในลักษณะดังกล่าวข้างต้นซึ่งนอกเหนือจากข้อความบนฉลากที่ได้รับอนุมัติจะถือเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมาย

๓.๓) กรณีที่อยู่ระหว่างการยื่นขอแก้ไขข้อมูลการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์กับทางสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หากการพิจารณายังไม่แล้วเสร็จกระบวนการ ห้ามแสดงฉลากหรือโฆษณาด้วยข้อความที่ยังไม่ได้รับการพิจารณาแล้วเสร็จ ตัวอย่างเช่น กรณีผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย ชื่อการค้า DettolTM มีการโฆษณาที่มีข้อความอ้างถึงประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อไวรัส COVID-19 สายพันธุ์ใหม่รวมถึงสายพันธุ์ Omicron และ Delta ซึ่งเมื่อพิจารณาจากข้อมูลการขอขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ดังกล่าวพบว่าผู้โฆษณาผลิตภัณฑ์ดังกล่าวได้ยื่นเอกสารคำขอแก้ไขเพิ่มเติมด้านประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อไวรัส SARS-CoV-2 (เชื้อไวรัส COVID-19) กับทางสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ซึ่งจะต้องมีการแก้ไขและอนุมัติฉลากผลิตภัณฑ์ด้วย แต่ยังไม่ได้รับการอนุมัติการขอแก้ไขทะเบียนและฉลาก เนื่องจากอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาอนุญาต ดังนั้นการที่ผู้โฆษณามีการโฆษณาด้วยข้อความที่สื่อถึงการฆ่าเชื้อไวรัส COVID-19 ของผลิตภัณฑ์ DettolTM ก่อนที่กระบวนการพิจารณาขอแก้ไขข้อมูลการขึ้นทะเบียนจะแล้วเสร็จ จึงถือเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมาย

ทั้งนี้ กรณีการโฆษณาวัตถุอันตราย ๑๓ เรื่อง ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่สามารถวินิจฉัยว่าเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายหรือไม่ เนื่องจากไม่แน่ใจว่าข้อความที่ใช้โฆษณามีลักษณะที่เป็นการฝ่าฝืนตามมาตรา ๕๑ หรือไม่ คณะทำงานกลั่นกรองปัญหาการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงได้วางหลักเกณฑ์ไว้เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาว่าหากข้อความที่ใช้มีลักษณะดังต่อไปนี้

ก) ข้อความที่ใช้ในการโฆษณาต้องเป็นข้อความที่มีแหล่งอ้างอิงที่สามารถตรวจสอบได้จริงและข้อมูลที่ใช้เป็นแหล่งอ้างอิงของข้อความโฆษณานั้น ต้องได้รับการตรวจสอบจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแล้วว่ามีความน่าเชื่อถือได้จึงจะสามารถโฆษณาด้วยข้อความนั้นได้

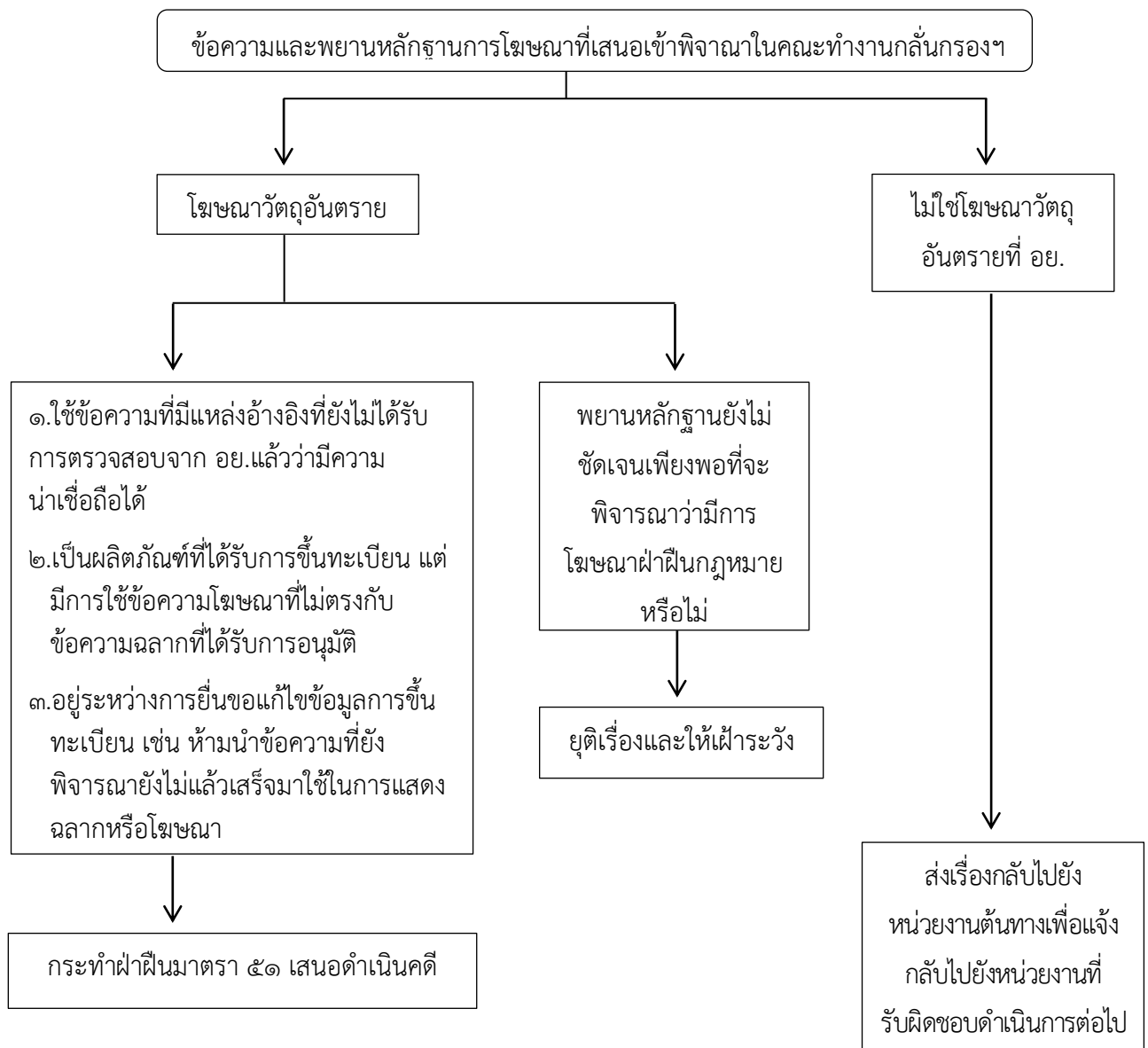
ข) กรณีเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแล้ว ข้อความการโฆษณาจะยึดถือข้อความตามฉลากของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับอนุญาตเป็นหลัก จะไม่พิจารณาผลทดสอบอื่นที่นอกเหนือจากที่ใช้ประกอบการแสดงข้อความบนฉลากที่ได้รับอนุญาต ซึ่งถ้าหากผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมีหลักฐานอ้างอิงที่ใช้สนับสนุนข้อความโฆษณาที่นอกเหนือจากฉลากที่ได้รับอนุญาต ผู้โฆษณาจะต้องนำหลักฐานอ้างอิงนั้นให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาพิจารณาตรวจสอบก่อนที่จะนำมาใช้อ้างอิงในการโฆษณา

ค) กรณีที่อยู่ระหว่างการยื่นขอแก้ไขข้อมูลการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์กับทางสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หากการพิจารณายังไม่แล้วเสร็จกระบวนการ ห้ามแสดงฉลากหรือโฆษณาด้วยข้อความที่ยังไม่ได้รับการพิจารณาแล้วเสร็จ

โดยหากผู้กระทำการโฆษณาวัตถุอันตรายมีการโฆษณาที่เข้าเกณฑ์การพิจารณาในลักษณะดังกล่าว จะถือว่ามีกรกระทำฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ และมีการเสนอดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

ผู้ศึกษาจึงได้สรุปเป็นแผนภาพการพิจารณาโฆษณาวัตถุอันตรายที่อาจมีลักษณะฝ่าฝืนกฎหมายไว้ดังแผนภาพที่ ๑

แผนภาพที่ ๑ แผนภาพการพิจารณาโฆษณาวัตถุอันตรายที่อาจมีลักษณะฝ่าฝืนกฎหมาย

บทที่ ๕

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการศึกษา

จากการเฝ้าระวังตรวจสอบการโฆษณาวัตถุอันตรายที่เผยแพร่ทางสื่อต่างๆ ระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่ามีโฆษณาวัตถุอันตรายทั้งหมด ๘๖๒ รายการ พิจารณาแล้วว่าเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย จำนวนทั้งสิ้น ๘๘ รายการ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๑ จากจำนวนโฆษณาทั้งหมด โดยพบว่าผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดหรือฆ่าเชื้อโรคเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำการฝ่าฝืนโฆษณามากที่สุดคือจำนวน ๖๓ รายการ รองลงมาคือผลิตภัณฑ์ประเภทกำจัดแมลง จำนวน ๒๕ รายการ

ทั้งนี้ มีกรณีการโฆษณาวัตถุอันตราย ๑๗ รายการ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่สามารถวินิจฉัยว่าเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายหรือไม่ ต้องเสนอเรื่องเข้าคณะทำงานกลั่นกรองปัญหาการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งผลการประชุมสรุปได้เป็น ๓ กรณี ดังนี้

๔) เป็นการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จัดว่าเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมาย จำนวน ๑๓ เรื่อง

๕) ไม่ใช่ผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข จึงมีมติให้ส่งเรื่องกลับไปยังหน่วยงานต้นทางเพื่อแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อไป จำนวน ๒ เรื่อง

๖) พยานหลักฐานยังไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะพิจารณาว่ามีการโฆษณาฝ่าฝืนกฎหมายหรือไม่ จึงมีมติให้ยุติเรื่องและเฝ้าระวังการโฆษณาดังกล่าวต่อไป จำนวน ๒ เรื่อง

ทั้งนี้ กรณีการโฆษณาวัตถุอันตราย ๑๓ เรื่อง ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่สามารถวินิจฉัยว่าเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายหรือไม่ เนื่องจากไม่แน่ใจว่าข้อความที่ใช้เข้าลักษณะตามมาตรา ๕๑ หรือไม่ คณะทำงานกลั่นกรองปัญหาการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงได้วางหลักเกณฑ์ไว้เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาว่าหากข้อความที่ใช้มีลักษณะดังต่อไปนี้จะเข้าลักษณะตามมาตรา ๕๑ และจะถือว่าการฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

ง) ข้อความที่ใช้ในการโฆษณาต้องเป็นข้อความที่มีแหล่งอ้างอิงที่สามารถตรวจสอบได้จริงและข้อมูลที่ใช้เป็นแหล่งอ้างอิงของข้อความโฆษณานั้น ต้องได้รับการตรวจสอบจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแล้วว่ามีความน่าเชื่อถือได้จึงจะสามารถโฆษณาด้วยข้อความนั้นได้

จ) กรณีเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแล้ว ข้อความการโฆษณาจะยึดถือข้อความตามฉลากของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับอนุญาตเป็นหลัก จะไม่พิจารณาผลทดสอบอื่นที่นอกเหนือจากที่ใช้ประกอบการแสดงข้อความบนฉลากที่ได้รับอนุญาต ซึ่งถ้าหากผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมีหลักฐานอ้างอิงที่ใช้สนับสนุนข้อความโฆษณานอกเหนือจากฉลากที่ได้รับอนุญาต ผู้โฆษณาจะต้องนำหลักฐานอ้างอิงนั้นให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาพิจารณาทดสอบก่อนที่จะนำมาใช้อ้างอิงในการโฆษณา

ฉ) กรณีที่อยู่ระหว่างการยื่นขอแก้ไขข้อมูลการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์กับทางสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หากการพิจารณายังไม่แล้วเสร็จกระบวนการ ห้ามแสดงฉลากหรือโฆษณาด้วยข้อความที่ยังไม่ได้รับการพิจารณาแล้วเสร็จ

๕.๒ ข้อเสนอแนะ

การโฆษณาวัตถุอันตรายสามารถกระทำได้เลยโดยไม่ต้องได้รับอนุญาตก่อนทำการโฆษณา ทำให้การวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีหลักเกณฑ์หรือแนวทางที่ใช้ประกอบการพิจารณาว่า ข้อความการโฆษณาในลักษณะใดที่จัดว่าเป็นข้อความตามมาตรา ๕๑ การโฆษณาวัตถุอันตรายจะต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่น หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ลักษณะของวัตถุอันตราย หรือการใช้วัตถุอันตราย ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่นหรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม

(๑) ข้อความที่เป็นเท็จหรือโอ้อวดเกินความจริง

(๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ไม่ว่าจะกระทำโดยใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริงหรือเกินความจริง หรือไม่ก็ตาม

ดังนั้น เพื่อให้การวินิจฉัยข้อความการโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขของพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว เชื่อถือได้และใช้เป็นหลักฐานในกระบวนการทางยุติธรรมได้อย่างถูกต้องเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ผู้เขียนขอเสนอว่า

๑) ควรทำแนวทางการปฏิบัติงานในการวินิจฉัยการตรวจสอบเฝ้าระวังการโฆษณาวัตถุอันตรายว่าโฆษณาในลักษณะใดไม่จัดเป็นการโฆษณาวัตถุอันตราย หรือไม่ใช่วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้ใช้เป็นแนวทางในการกลั่นกรอง จะได้ลดภาระงานที่ต้องเสนอเรื่องเข้าคณะทำงานพิจารณา

๒) จัดให้มีการอบรมเรื่องแนวทางในการรวบรวมพยานหลักฐานการตรวจสอบเฝ้าระวัง การโฆษณาวัตถุอันตรายให้เจ้าหน้าที่ เพื่อให้พยานหลักฐานที่ได้มาถูกต้อง ครบถ้วนเพียงพอต่อการดำเนินคดี

๓) ควรจัดทำหลักเกณฑ์การโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุข เพื่อให้ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ว่าข้อความในลักษณะใดที่ถือว่า

- เป็นเท็จหรือโอ้อวดเกินความจริง
- ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค
- หลอกลวงให้เกิดความหลงเชื่อโดยไม่สมควร
- อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม

พร้อมทั้งยกตัวอย่างการโฆษณาแสดงไว้ตามบัญชีแนบท้าย โดยให้ถือว่าหากพบการโฆษณาที่มีข้อความในลักษณะดังกล่าวข้างต้นจะจัดว่าเป็นการกระทำฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อันจะทำให้ผู้ประกอบการกระทำฝ่าฝืนกฎหมายลดลง นอกจากนี้จะทำให้วินิจฉัยของเจ้าหน้าที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีความน่าเชื่อถือ และเป็นที่ยอมรับในการใช้อ้างอิงในกระบวนการทางยุติธรรมอีกด้วย

โดยอาจจัดทำเป็นประกาศที่มีลักษณะเช่นเดียวกับประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เรื่อง หลักเกณฑ์การโฆษณาอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๔ ฉบับลงราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘ ตอนพิเศษ ๗๓ ง ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔ หรือใช้อำนาจตามมาตรา ๕๑ (๓) ข้อความอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการ

๔) ควรมีการจัดทำสื่อเพื่อเผยแพร่ทางการใช้ข้อความโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขให้ถูกต้องให้ผู้ประกอบการได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง อันจะส่งผลทำให้ผู้บริโภคได้รับความปลอดภัยยิ่งขึ้นด้วย

๕) กรณีที่ตรวจพบการโฆษณาที่อาจก่อให้เกิดอันตรายรุนแรงหรือผลกระทบในวงกว้าง ควรใช้มาตรการระงับโฆษณาโดยเร่งด่วน และควรประชาสัมพันธ์เตือนให้ประชาชนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทราบ โดยเฉพาะที่ผ่านมาพบว่าโฆษณาผ่านสื่อ Social media เช่น Facebook, Twister ไม่สามารถระงับการโฆษณาดังกล่าวได้อย่างทันที่ถึงแม้จะมีการประสานงานกับสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) และสื่อ Social media แล้วก็ตาม

เอกสารอ้างอิง

๑. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ (๒๖ เมษายน ๒๕๖๒). ราชกิจจานุเบกษา. ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ เล่ม ๑๓๖, ตอนที่ ๕๖ ก หน้า ๒๓๑.
๒. กลุ่มกำกับดูแลวัตถุอันตรายหลังออกสู่ตลาด กองควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. รายงานความคืบหน้าในการปฏิบัติงานของกลุ่มกำกับดูแลวัตถุอันตรายหลังออกสู่ตลาดประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕.
๓. กลุ่มกฎหมายอาหารและยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. รายงานการเปรียบเทียบปรับคดีเกี่ยวกับวัตถุอันตราย เฉพาะกรณีโฆษณาวัตถุอันตรายที่ฝ่าฝืนกฎหมายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๕.
๔. ระเบียบคณะกรรมการวัตถุอันตรายว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕. (๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕). ราชกิจจานุเบกษา. ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ เล่ม ๑๒๙, ตอนพิเศษ ๑๖๑ ง หน้า ๑๖.
๕. ระเบียบคณะกรรมการวัตถุอันตรายว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕. (ฉบับที่ ๒). (๑๓ มกราคม ๒๕๖๔). ราชกิจจานุเบกษา. ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๔ เล่ม ๑๓๘, ตอนพิเศษ ๑๐ ง หน้า ๙.
๖. กลุ่มกฎหมายอาหารและยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. ขออนุมัติหลักการเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕. (๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๕).
๗. กลุ่มกำกับดูแลวัตถุอันตรายหลังออกสู่ตลาด กองควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. (๒๕๖๒-๒๕๖๕). การประชุมคณะทำงานกลั่นกรองปัญหาการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ (เฉพาะกรณีโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย). สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา.
๘. สำนักกฎหมาย สारวุฒิสภา. (๒๕๖๕). มาตรการคุ้มครองผู้บริโภคด้านการโฆษณา. https://www.senate.go.th/assets/portals/๙๓/fileups/๒๕๓/files/Analysis/๖๕/๐๒_๖๕_๒.pdf
๙. นียดา เกียรติยิ่งอังสุลี. (๒๕๖๒). แนวทางการจัดการปัญหาโฆษณาบนสื่อออนไลน์และสื่อต่างๆ. ๑๐ (๔๐). <https://www.thaidrugwatch.org/blog/?p=๑๖๗๖>
๑๐. กลุ่มควบคุมวัตถุอันตราย กองควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. (๑๙ มกราคม ๒๕๕๙). ตัวอย่างการพิจารณาโฆษณาวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขแบ่งตามประเภทผลิตภัณฑ์. https://www.fda.moph.go.th/sites/hazardous/download_handbook/forms/allitems.aspx

ภาคผนวก ก

เลขที่ ๑๐๖ สก
 ร.ศ. ๑๘. ๖. ๒๕๕๕
 ๒๑. ๖. ๒๕๕๕
บันทึกข้อความ

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
 วันที่ 18 ส.ค. 2555
 เวลา 16.05

ส่วนราชการ กลุ่มกฎหมายอาหารและยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา โทร. ๐-๒๕๕๐-๗๐๙๒
 ที่ สธ ๑๐๑๑/ ๑๗๕๗ วันที่ 18 ส.ค. 2555

เรื่อง ขออนุมัติหลักการเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ กลุ่มกฎหมายอาหารและยา
 เรียน เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
 จพ. 5672
 วันที่ 25 ส.ค. 2555
 เวลา 14.24

ความเป็นมา

ตามที่คณะกรรมการวัตถุอันตรายได้มีคำสั่งที่ ๒/๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้รับผิดชอบ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ โดยให้เลขานุการคณะกรรมการอาหารและยา และรองเลขานุการคณะกรรมการอาหารและยา ให้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับในความผิดที่เกิด อ่าง หรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นทุกห้องที่ทั่วราชอาณาจักร (ตามเอกสารแนบ ๑) โดยการเปรียบเทียบปรับให้ดำเนินการตามระเบียบคณะกรรมการวัตถุอันตรายว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ (ตามเอกสารแนบ ๒) และบัญชีอัตราค่าปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามที่ได้รับมติเห็นชอบจากคณะกรรมการวัตถุอันตราย ในการประชุมครั้งที่ ๑๒-๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณากำหนดเงินค่าปรับ (ตามเอกสารแนบ ๓)

ข้อพิจารณา

เพื่อให้การดำเนินการเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นไปโดยถูกต้อง กลุ่มกฎหมายอาหารและยา ได้นัดประชุมหารือแนวทางการปฏิบัติระหว่างสำนักด้านอาหารและยา และกลุ่มควบคุมวัตถุอันตราย ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ (รายละเอียดตามรายงานการประชุมที่แนบ) สรุปขั้นตอนการปฏิบัติได้ ดังนี้

๑. แนวทางปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการวัตถุอันตรายว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการเปรียบเทียบปรับในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

๑.๑ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ดำเนินการตามมาตรา ๕๔ และปรากฏหลักฐานว่ามีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และความผิดนั้นเป็นความผิดที่สามารถเปรียบเทียบปรับได้ (ความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือมีโทษปรับสถานเดียว) ให้กลุ่มควบคุมวัตถุอันตรายดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีไม่มีการยึดหรืออายัดของกลางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้ทำบันทึกสรุปรายงานผลการตรวจสอบเสนอสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เพื่อให้กลุ่มกฎหมายอาหารและยา ดำเนินการเปรียบเทียบปรับ

(๒) กรณีมีการยึดหรืออายัดของกลางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

(ก) ในกรณีที่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ จะต้องให้ผู้กระทำความผิดยินยอมและได้แก้ไขของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ให้ถูกต้อง โดยให้บันทึกค่าให้การของผู้กระทำความผิด ตามแบบ ปพว.๐๒ เมื่อมีการแก้ไขของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ถูกต้องแล้ว ให้ทำบันทึกสรุปรายงานผลการตรวจสอบเสนอสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เพื่อให้กลุ่มกฎหมายอาหารและยาดำเนินการเปรียบเทียบปรับ

/ (ข) ในกรณี...

(ข) ในกรณีที่ไมอาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ ให้ทำบันทึกสรุปรายงานผลการตรวจสอบเสนอสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เพื่อให้กลุ่มกฎหมายอาหารและยาคำเนินการเปรียบเทียบปรับ ทั้งนี้ ให้แจ้งว่าของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ไมอาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ และต้องให้ผู้กระทำความผิดยินยอมให้ของกลางตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

๑.๒ เมื่อกลุ่มกฎหมายอาหารและยา ได้รับสรุปรายงานการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ให้กลุ่มกฎหมายอาหารและยาคำเนินการกำหนดเงินค่าปรับ และทำหนังสือแจ้งให้ผู้กระทำความผิดทราบเพื่อชำระค่าปรับ ตามระเบียบคณะกรรมการวัตถุอันตรายว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการเปรียบเทียบปรับ ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕ พ.ศ. ๒๕๕๕ และบัญชีอัตราค่าปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕ เสนอเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือรองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ

๒. แนวทางการกำหนดค่าปรับตามบัญชีอัตราค่าปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕

เนื่องจากระเบียบคณะกรรมการวัตถุอันตรายว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๙ ในการเปรียบเทียบปรับให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับกำหนดเงินค่าปรับที่ผู้กระทำความผิดจะชำระ โดยคำนึงถึงความหนักเบาและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด ประกอบกับบัญชีอัตราค่าปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕ ตามมติคณะกรรมการวัตถุอันตราย เมื่อการประชุมครั้งที่ ๑๒-๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งกำหนดอัตราค่าปรับตามจำนวนครั้งของการกระทำความผิด โดยความผิดครั้งที่ ๑ กำหนดให้ปรับได้ไม่เกินจำนวนที่กำหนด และครั้งที่ ๒ ๓ และ ๔ กำหนดให้ปรับในอัตราขั้นต่ำถึงขั้นสูง ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเนื่องจากการควบคุมผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขนั้น ส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป และเป็นกรณีที่ไม่มีความร้ายแรงเหมือนเช่นสารเคมีที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงความหนักเบาและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดเกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขแล้วจึงกำหนดค่าปรับในอัตรา ดังนี้

๒.๑ ความผิดครั้งที่ ๑ ให้เปรียบเทียบปรับครั้งหนึ่งของอัตราค่าปรับ ถ้ามีเศษไม่ถึง ๕๐๐ บาท ให้ปัดขึ้นเป็น ๕๐๐ บาท และถ้าเศษเกิน ๕๐๐ บาท ให้ปัดขึ้นเป็น ๑,๐๐๐ บาท เช่น กรณีกำหนดให้เปรียบเทียบปรับไม่เกิน ๑๒,๕๐๐ บาท ครั้งหนึ่งของอัตราค่าปรับเท่ากับ ๖,๒๕๐ ดังนั้น จำนวนค่าปรับที่ผู้กระทำความผิดต้องชำระคือ ๖,๕๐๐ บาท เป็นต้น

๒.๒ ความผิดครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ และครั้งที่ ๔ ให้เปรียบเทียบปรับในอัตราค่ากลางของอัตราขั้นต่ำและขั้นสูง และถ้ามีเศษไม่ถึง ๕๐๐ บาท ให้ปัดขึ้นเป็น ๕๐๐ บาท และถ้าเศษเกิน ๕๐๐ บาท ให้ปัดขึ้นเป็น ๑,๐๐๐ บาท เช่น กรณีกำหนดให้เปรียบเทียบปรับ ๑๒,๕๐๑-๒๕,๐๐๐บาท ค่ากลางเท่ากับ ๑๘,๗๕๐.๕ ดังนั้น จำนวนค่าปรับที่ผู้กระทำความผิดต้องชำระคือ ๑๘,๐๐๐ บาท เป็นต้น

ข้อเสนอ

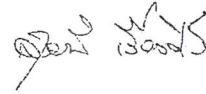
เห็นควรอนุมัติหลักการการดำเนินการเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนี้

๑. แนวทางปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการวัตถุอันตรายว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการเปรียบเทียบปรับ ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ตามข้อพิจารณา ๑

/ ๒. แนวทาง ...

๒. แนวทางการกำหนดค่าปรับตามบัญชีอัตราค่าปรับตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.
๒๕๓๕ ตามข้อพิจารณา ๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติหลักการตามข้อเสนอ ต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

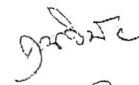

นางสาวสุวณี เรืองศิริ
นิติกรชำนาญการพิเศษ
หัวหน้ากลุ่มกฎหมายอาหารและยา
18 S.A. 2555

อนุมัติ

(นายบุญชัย สมบูรณ์สูง)
เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
๒๑ ธ.ค. ๒๕๕๕

(นางสาวสุวณี เรืองศิริ)
นิติกรชำนาญการพิเศษ
หัวหน้ากลุ่มกฎหมายอาหารและยา

ภาคผนวก ข

**ตัวอย่างการพิจารณาโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย
ที่ใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขแบ่งตามประเภทของผลิตภัณฑ์**

ผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย	ตัวอย่างการพิจารณาโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย	เหตุผล
<p>๑. ผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายทุกประเภท</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ใช่ข้อความหรือการโฆษณาในลักษณะที่อ้างว่า “ปลอดภัย” “ไม่เป็นพิษ” “ไม่เป็นอันตราย” “ไร้สารตกค้าง” - ไม่แสดงคำว่า “ยา” “น้ำยา” ยกเว้นยาจุดกันยุง - ไม่แสดงข้อความหรือการโฆษณาในลักษณะที่กล่าวอ้างเกินจริง เช่น “ได้ผลเด็ดขาด” “ได้ผล ๑๐๐%” “ออกฤทธิ์แรง” - ไม่ควรแสดงภาพผลไม้ประกอบการโฆษณาใดๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม - เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของผลิตภัณฑ์ - เนื่องจากเป็นข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง - อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม เพราะผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายไม่ควรอยู่ร่วมกับอาหารหรือสิ่งที่ได้รับประทานได้
<p>๒. ผลิตภัณฑ์ซักผ้า, น้ำยาซักผ้าขาว</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ควรใช้ข้อความหรือการโฆษณาในลักษณะข่าเกินจริง - ไม่ควรเปรียบเทียบความขาวในฉลากเดียวกัน - การใช้ข้อความในลักษณะว่า “ขาวเหมือนใหม่” หรือการใช้ข้อความประสิทธิภาพผลิตภัณฑ์เชิงตัวเลข เช่น “ฆ่าเชื้อโรคได้ ๙๙.๙%” จะต้องมีหลักฐานทางวิชาการสนับสนุน หรือได้รับอนุญาตจากอย. ให้แสดงในฉลากได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - เนื่องจากเป็นข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง - อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของผลิตภัณฑ์ - เนื่องจากเข้าข่ายเป็นข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริงหากไม่มี หลักฐานทางวิชาการสนับสนุน หรือได้รับอนุญาตจากอย. ให้แสดงในฉลากได้ โดยบนฉลากจะกำหนดให้ระบุข้อความ “ค่าความสามารถในการฆ่าเชื้อ (ระบุ%ที่ได้จากการทดสอบ) เป็นข้อมูลที่ได้จากผลการทดสอบในห้องปฏิบัติการ” และเชื้อที่ทดสอบ
<p>๓. ผลิตภัณฑ์ป้องกันไล่ กำจัดแมลงทุกประเภท</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ควรใช้เด็กแสดงแบบหรือรูปภาพเด็กประกอบการโฆษณา 	<ul style="list-style-type: none"> - เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมเพราะอาจทำให้เข้าใจผิดว่าผลิตภัณฑ์นั้นปลอดภัย และขัดกับหลักการฉลากที่มีค่าเตือน เช่น ผลิตภัณฑ์กำจัดแมลงไฟฟ้าชนิดน้ำ (ใช้โอโซน) ไม่ให้ใช้ในห้องที่มีเด็กอ่อนหรือผู้ป่วยหรือในที่ไม่มีอากาศถ่ายเท

ผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย	ตัวอย่างการพิจารณาโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย	เหตุผล
	<ul style="list-style-type: none">- ไม่แสดงข้อความหรือการโฆษณาในลักษณะที่กล่าวอ้างเกินจริง เช่น “กำจัดแมลงได้ทุกชนิด”- ไม่ควรแสดงวิธีใช้ผลิตภัณฑ์ผิดไปจากข้อบ่งใช้ตามฉลาก เช่น ผลิตภัณฑ์ใช้ได้ทั้งในสวนผลไม้และครัวเรือน ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยามีวัตถุประสงค์ในการใช้ในบ้านเรือนหรือทางสาธารณสุขไม่ใช่ทางการเกษตร- การใช้ข้อความประสิทธิภาพผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับจำนวนครั้งการใช้งาน เช่น “ฉีดครั้งเดียวตายเรียบ” ต้องมีหลักฐานทางวิชาการสนับสนุน หรือได้รับอนุญาตจากอย. ให้แสดงฉลากได้ และควรมีข้อความอธิบายการกำหนดครั้งการใช้งานที่ตรงกับข้อความโฆษณา เช่น “หนึ่งฉีด หมายถึง การฉีดผลิตภัณฑ์จากขวดในแนวตั้งหลังจากเขย่าขวดผลิตภัณฑ์และกดยานาน ๕ วินาที”- การใช้ข้อความโฆษณา เช่น “ฆ่าแมลงตาย ๙๙.๙๙%” หรือ “ตายทั้งรัง” เป็นต้น ต้องมีหลักฐานทางวิชาการสนับสนุน หรือได้รับอนุญาตจากอย. ให้แสดงในฉลากได้ <p>ผลิตภัณฑ์มีส่วนประกอบของสารแต่งกลิ่นที่สกัดจากธรรมชาติหรือสารแต่งกลิ่นเคมีสังเคราะห์ที่ให้กลิ่นหอมใกล้เคียงกับกลิ่นของดอกไม้ พืช ผลไม้ หรือกลิ่นอื่นๆ ใช้ภาพ เสียง หรือข้อความในการโฆษณา ไม่ควรมีลักษณะ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none">-เชิญชวนให้ผู้บริโภคสุดคม เช่น ใช้ข้อความว่า “หอม” ในการโฆษณา	<ul style="list-style-type: none">- เนื่องจากเป็นข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง- เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของผลิตภัณฑ์ ทำให้ผู้ซื้อและผู้ใช้ละเลยการอ่านฉลาก อาจก่อให้เกิดอันตรายจากการใช้ผลิตภัณฑ์ไม่ตรงตามที่ได้รับอนุญาตในฉลาก- เนื่องจากเข้าข่ายเป็นข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริงหากไม่มี หลักฐานทางวิชาการสนับสนุน หรือได้รับอนุญาตจากอย. ให้แสดงในฉลากได้ โดยบนฉลากควรมีข้อความอธิบายการกำหนดครั้งการใช้งานที่ตรงกับข้อความโฆษณา- เนื่องจากเข้าข่ายเป็นข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริงหากไม่มี หลักฐานทางวิชาการสนับสนุน หรือได้รับอนุญาตจากอย. ให้แสดงในฉลากได้- เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมเพราะอาจทำให้เข้าใจผิดว่าผลิตภัณฑ์นั้นสุดคมได้โดยปลอดภัย

ผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย	ตัวอย่างการพิจารณาโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย	เหตุผล
	<ul style="list-style-type: none">- สื่อให้เข้าใจผิดว่าสารแต่งกลิ่นเหล่านั้นมีคุณสมบัติในการไล่หรือกำจัดแมลง - ไม่ควรใช้ข้อความว่า “หอม” ในการโฆษณา - ไม่ควรมีภาพการสูดดมผลิตภัณฑ์ หรือใช้ข้อความในการโฆษณาในลักษณะเชิญชวนให้สูดดม - ไม่ควรแสดงการฉีดยาผลิตภัณฑ์ในลักษณะที่เหมือนกับการฉีดใส่ผู้ชมโฆษณา - ไม่ควรแสดงภาพหรือโฆษณาในลักษณะที่เป็นการใช้ผลิตภัณฑ์ในทางที่ผิดจากคำแนะนำใช้ผลิตภัณฑ์ในฉลาก หรือมีลักษณะที่ทำให้ความปลอดภัยในการใช้ผลิตภัณฑ์ลดลง - ไม่ควรนำเด็กมาเป็นนักแสดงในการโฆษณาผลิตภัณฑ์ - ไม่ควรใช้ข้อความ “มั่นใจ” ในการโฆษณา	<ul style="list-style-type: none">- เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมเพราะเป็นการกลบเกลื่อนสารว่าผลิตภัณฑ์มีส่วนประกอบเป็นสารเคมี ที่ออกฤทธิ์ไล่หรือกำจัดแมลง อาจทำให้เข้าใจผิดว่าผลิตภัณฑ์นั้นปลอดภัย - เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมเพราะอาจทำให้เข้าใจผิดว่าผลิตภัณฑ์นั้นสูดดมได้โดยปลอดภัย - เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมเพราะอาจทำให้เข้าใจผิดว่าผลิตภัณฑ์นั้นสูดดมได้โดยปลอดภัย - เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดที่นำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคและอาจทำให้เกิดอันตรายจากการเลียนแบบ ได้ ดังนั้น การแสดงการฉีดยาผลิตภัณฑ์ของผู้ใช้ ควรสวมถุงมือและหน้ากากหรือผ้าปิดปากและจุก และปฏิบัติตามวิธีการใช้อื่นที่ปรากฏในฉลากผลิตภัณฑ์ - เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดที่นำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคและอาจทำให้เกิดอันตรายจากการเลียนแบบ ได้ - เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมเพราะอาจทำให้เข้าใจผิดว่าผลิตภัณฑ์นั้นปลอดภัยสำหรับเด็ก - เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดที่นำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นอันตราย เนื่องจากผู้บริโภคขาดความระมัดระวังในการใช้ผลิตภัณฑ์ได้

1

ผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย	ตัวอย่างการพิจารณาโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย	เหตุผล
๔. ผลิตภัณฑ์ทาผิวหนังเพื่อโลยูง/แมลง	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ใช่ข้อความหรือการโฆษณาในลักษณะที่อ้างว่า “ไม่ระคายเคืองผิวหนัง” - ไม่ควรแสดงภาพหรือข้อความที่ทำให้เข้าใจว่าสามารถใช้ผลิตภัณฑ์ในลักษณะต่อเนื่องเป็นประจำทุกวัน หรือใช้บ่อยๆ เช่น แสดงภาพหรือข้อความทาหน้า - ไม่ควรแสดงข้อความที่สื่อว่ายุ่งหนีเพราะเกลียดกลิ่นต่างๆ ที่เติมแต่ง เช่น ข้อความ “กลิ่นส้มยูงเกลียด” “กลิ่นดอกเจอเรเนียนยูงเกลียด” 	<ul style="list-style-type: none"> - เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพ เพราะอาจทำให้เข้าใจผิดว่าผลิตภัณฑ์นั้นปลอดภัย - เนื่องจากการชักจูงให้ใช้เกินความจำเป็น อาจทำให้เกิดการระคายเคือง และขัดกับหลักการฉลากที่มีค่าเตือน “ห้ามนำไปทาแทนแป้ง/โลชั่นทั่วไป ควรทาเมื่อต้องการใช้ป้องกันยูงและระวังมิให้เด็กนำไปทาเล่น(สำหรับผลิตภัณฑ์ประเภทแป้ง/โลชั่น) - เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพ และสิ่งแวดล้อมเพราะเป็นการกลบเกลื่อนสารว่าผลิตภัณฑ์มีส่วนประกอบเป็นสารเคมี เช่น สาร DEET ที่ออกฤทธิ์โลยูง อาจทำให้เข้าใจผิดว่าผลิตภัณฑ์นั้นปลอดภัย
๕. ผลิตภัณฑ์ยาจุดกันยูง	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ให้แสดงข้อความ “ทำจากธรรมชาติ ๙๙ %” ในผลิตภัณฑ์ยาจุดกันยูง ที่มีวัตถุอันตรายเป็นสารสำคัญ (ในผลิตภัณฑ์สมุนไพรจุดโลยูงสามารถแสดงข้อความนี้ได้) 	<ul style="list-style-type: none"> - เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพ และสิ่งแวดล้อมเพราะอาจทำให้เข้าใจผิดว่าผลิตภัณฑ์นั้นปลอดภัย ซึ่งในความเป็นจริงแล้วผลิตภัณฑ์ยาจุดกันยูงมีสารสำคัญเป็นสารสังเคราะห์ แม้ว่าองค์ประกอบส่วนใหญ่ของยาจุดกันยูงจะทำจากวัสดุธรรมชาติ เช่น ผงกลบ ผงกะลา ซีลีอ์ก็ตาม
๖. การให้บริการกำจัดปลวก	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ใช่ข้อความหรือการโฆษณาที่อ้างว่า “ปลอดภัย” “ไม่เป็นพิษ” “ไม่เป็นอันตรายต่อคนและสัตว์เลี้ยง” “ไร้สารตกค้าง” - ไม่แสดงข้อความหรือการโฆษณา เช่น “กำจัดครั้งเดียวหายขาด” “กำจัดปลวกได้ ๑๐๐%” 	<ul style="list-style-type: none"> - เนื่องจากอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพ และสิ่งแวดล้อมเพราะอาจทำให้เข้าใจผิดว่าผลิตภัณฑ์นั้นปลอดภัย - เนื่องจากเข้าข่ายเป็นข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง

ภาคผนวก ค

การพิจารณาโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่มีการโฆษณาฝ่าฝืนพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕
ที่มีการพิจารณาโดยคณะกรรมการกึ่งนกรองปัญหาการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕

๑ .กรณีโฆษณาที่พบการกระทำฝ่าฝืนพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕

ลำดับที่	ชื่อผลิตภัณฑ์	ประเภทผลิตภัณฑ์	ข้อความโฆษณาที่ฝ่าฝืน พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕	การพิจารณา/มติที่ประชุม คณะกรรมการกึ่งนกรองฯ	มาตรการความผิด และบทกำหนดโทษ
๑	ผลิตภัณฑ์ เวลเนส (WELNESS)	ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด/ฆ่าเชื้อโรค	“เชื้อ #COVID_19 น่ากลัวกว่าที่คิด ติดทนนานบนสิ่งของมากที่สุดถึง ๙ วัน ทั้งพื้นผิวแก้ว โลหะ พลาสติก ทางที่ดีที่สุด คือ เราทุกคนต้องดูแล สุขภาพของตนเองให้ดีอย่างมีสติ ... ทำความสะอาดได้ด้วยการฉีดพ่น สเปรย์ฆ่าเชื้อโรค ซึ่งเป็นทั้งประจุ บวกและลบ และเป็นขั้วตรงข้ามกับ เชื้อโรคนั้นๆเข้าไปจับกับผนัง ของเซลล์โดยประจุบวกจะทำหน้าที่ เร่งขยายเซลล์ให้พองออกจนแตก สลาย ในขณะที่ประจุลบจะเข้าไป ปิดอุดจนทำให้เชื้อโรคนั้นฝ่อเล็กลง และสลายไปในที่สุด ชื่อป๋วนกับโปร พิเศษ ชื่อ Wellness Alkyl Clean Amino Acetic Acid...”	พิจารณาเอกสารชี้แจง ผลทดสอบประสิทธิภาพ เป็น ผลทดสอบของผลิตภัณฑ์อื่น จากผู้ผลิตต่างประเทศ ไม่ใช่ ผลทดสอบของผลิตภัณฑ์ เวลเนส (WELNESS) และไม่ พบผลทดสอบประสิทธิภาพใน การฆ่าเชื้อ Coronavirus (COVID-19) ที่ระบุในข้อความ โฆษณาแต่อย่างใด เอกสาร ดังกล่าวจึงไม่สามารถ สนับสนุนข้อความโฆษณาได้/ มติครั้งที่ ๑/๒๕๖๓	ดำเนินการกับผู้โฆษณา กรณีโฆษณาวัตถุอันตรายโดยใช้ ข้อความที่เป็นเท็จหรือโอ้อวดเกินความจริง และ ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับวัตถุ อันตราย ถือเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค จึง มีความผิดตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑) (๒) มี บทลงโทษตามมาตรา ๘๔/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่ เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ
๒	ผลิตภัณฑ์ CHEMGENE HLD4H	ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด/ฆ่าเชื้อโรค	“กำจัดเชื้อโรคได้ทุกชนิดอย่างมี ประสิทธิภาพ สำหรับฆ่าเชื้อโรค โคโรน่า (๒๐๑๙) แบบที่เรีย ใช้หวัดใหญ่ โรคเมอร์ส”	พิจารณาเอกสารชี้แจง ใบสำคัญการขึ้นทะเบียน ของผลิตภัณฑ์ มติครั้งที่ ๑/๒๕๖๔	ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแต่มีการ โฆษณาด้วยข้อความดังกล่าวก่อนการขึ้นทะเบียนแล้วเสร็จ ดำเนินการตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง การโฆษณาที่ไม่เป็นธรรม ต่อผู้บริโภคลงโทษตามมาตรา ๘๔/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่ เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลำดับที่	ชื่อผลิตภัณฑ์	ประเภทผลิตภัณฑ์	ข้อความโฆษณาที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕	การพิจารณา/มติที่ประชุม คณะทำงานกลั่นกรองฯ	มาตรการความผิดและบทกำหนดโทษ
๓	ผลิตภัณฑ์ คีนัน	ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด/ฆ่าเชื้อโรค	“พัฒนาไกลกำจัดไวรัสโคโรน่าได้”	พิจารณาจากเอกสารคำชี้แจงและข้อมูลการขึ้นทะเบียนของผลิตภัณฑ์ มติครั้งที่ ๑/๒๕๖๔	ไม่มีผลทดสอบประสิทธิภาพการฆ่าเชื้อไวรัสโคโรน่า ดำเนินคดีผู้โฆษณาตามมาตรา ๕๑ โฆษณาด้วยข้อความที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ลงโทษตามมาตรา ๘๔/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๔	ผลิตภัณฑ์วินเนอร์ 100 และผลิตภัณฑ์วินเนอร์ 250	ผลิตภัณฑ์กำจัดแมลง (สำหรับฉีดพ่นพื้นผิว)	มีการโฆษณาให้นำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปฉีดพ่นหมอกควัน (Fogging) และเครื่องพ่นละอองฝอย (ULV) เพื่อกำจัดยุง	พิจารณาเอกสารข้อมูลการขึ้นทะเบียนของผลิตภัณฑ์ ทั้ง ๒ รายการ มติครั้งที่ ๑/๒๕๖๔	เนื่องจากการนำผลิตภัณฑ์มาโฆษณาใช้ผิดประเภท ไม่ตรงกับที่ขึ้นทะเบียน ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการกำจัดยุง ผู้โฆษณาถูกดำเนินคดีมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๒) โฆษณาด้วยข้อความที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ลงโทษตามมาตรา ๘๔/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๕	ผลิตภัณฑ์ “Germ Killer Blood”	ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด/ฆ่าเชื้อโรค	“มีคุณสมบัติในการฆ่าเชื้อโรคแบคทีเรีย ไวรัส และเชื้อราได้ถึง 99%”	พิจารณาผลทดสอบประสิทธิภาพการฆ่าเชื้อแบคทีเรียและไวรัส/มติครั้งที่ ๒/๒๕๖๔	ผลิตภัณฑ์ได้รับการขึ้นทะเบียนแล้ว แต่ไม่ได้รับอนุญาตเกี่ยวกับประสิทธิภาพการฆ่าเชื้อแบคทีเรียหรือไวรัส ดำเนินคดีฐานโฆษณาวัตถุอันตรายที่ทำให้เข้าใจผิดในสาระสำคัญของวัตถุอันตรายตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๒) ระวางโทษตามมาตรา ๘๔/๑ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๖	ผลิตภัณฑ์ Microme Knox Solution	ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด/ฆ่าเชื้อโรค	“ผลิตภัณฑ์ยับยั้งเชื้อโรค Microme Knox Solution” (ไมโครม็อก โซลูชั่น) ข้อความโฆษณาระบุ “สูตรยับยั้งแบคทีเรียและไวรัส”	พิจารณาเอกสารชี้แจงแสดงผลการทดสอบประสิทธิภาพการฆ่าเชื้อของผลิตภัณฑ์ /มติครั้งที่ ๒/๒๕๖๔	ผลทดสอบประสิทธิภาพ ในการทำลายเชื้อไวรัส SARS-CoV-2 ของผลิตภัณฑ์ ไม่มีหลักฐานที่เป็นการยืนยันชัดเจนว่ามีการนำเชื้อไวรัส SARS-CoV-2 มาใช้ทดสอบ รวมทั้งไม่มีผลทดสอบประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อแบคทีเรีย ดำเนินคดีฐานโฆษณาที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดว่าผลิตภัณฑ์นั้นสามารถยับยั้งแบคทีเรียและไวรัสได้ เป็นข้อความที่เป็นเท็จหรืออื้ออวดเกินความจริง

ลำดับที่	ชื่อผลิตภัณฑ์	ประเภทผลิตภัณฑ์	ข้อความโฆษณาที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติว่าด้วยฉ้อโกง พ.ศ.๒๕๓๕	การพิจารณา/มติที่ประชุมคณะทำงานก้านกรองฯ	มาตรการความผิดและบทกำหนดโทษ
					ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑) และเป็นข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับวัตถุอันตรายตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๒) ผู้ใดโฆษณาต้องระวางโทษตามมาตรา ๘๔/๑ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๗	ผลิตภัณฑ์ล้างห้องน้ำ	ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด/ฆ่าเชื้อโรค	“มีสารฆ่า COVID-19”	พิจารณาค่าชี้แจงระบุว่ากระทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และเห็นว่าผลิตภัณฑ์ของบริษัทฯ ฆ่าเชื้อโรคได้ มติครั้งที่ ๓/๒๕๖๔	จากข้อมูลการขึ้นทะเบียนของผลิตภัณฑ์ ไม่มีข้อมูลในการฆ่าเชื้อ COVID-19 ดำเนินคดีฐานโฆษณาด้วยข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับวัตถุอันตรายว่า ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวสามารถฆ่าเชื้อ COVID-19 ได้ มีความผิดตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๒) ผู้โฆษณาต้องระวางโทษตามมาตรา ๘๔/๑ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๘	ผลิตภัณฑ์ยี่ห้อ เซนไดร์ท์	ผลิตภัณฑ์กำจัดแมลง	“ขนาดปลวกยังไม่รอด แมลงอื่นๆ ก็อย่าหวัง เซนไดร์ท์เอาอยู่ เพราะมีคุณภาพสูงสุด ผ่านการรับรองจากสถาบันชั้นนำทั้งในประเทศและต่างประเทศ”	พิจารณาค่าชี้แจงของผู้โฆษณาและได้ส่งทดสอบประสิทธิภาพในการกำจัดแมลงและมีการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์กำจัดแมลงทั้งในประเทศและต่างประเทศ มติครั้งที่ ๔/๒๕๖๔	“ขนาดปลวกยังไม่รอด แมลงอื่นๆ ก็อย่าหวัง” ข้อความเข้าข่ายข้อความที่เป็นเท็จหรืออื้อฉาวเกินจริง ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑) เนื่องจากอาจทำให้ผู้บริโภคเข้าใจว่าหากกำจัดปลวกได้แล้ว ผลิตภัณฑ์นั้นก็จะสามารถกำจัดแมลงอื่นทั้งหมดได้ด้วย - ข้อความ “มีคุณภาพสูงสุด ผ่านการรับรองจากสถาบันชั้นนำทั้งในประเทศและต่างประเทศ” ข้อความเข้าข่ายข้อความที่เป็นเท็จหรืออื้อฉาวเกินจริง ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑) เนื่องจากคำว่า “มีคุณภาพสูงสุด” ไม่สามารถพิสูจน์ได้ มีคุณภาพสูงกว่าผลิตภัณฑ์กำจัดแมลงอื่นๆ ทั่วโลก และการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์กำจัดแมลงได้นั้น มิใช่การรับรองว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมีคุณภาพสูงสุดต้องระวางโทษตามมาตรา ๘๔/๑ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลำดับที่	ชื่อผลิตภัณฑ์	ประเภทผลิตภัณฑ์	ข้อความโฆษณาที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕	การพิจารณา/มติที่ประชุม คณะทำงานกักกันกรองฯ	มาตรการความผิดและบทกำหนดโทษ
๙	ผลิตภัณฑ์ซักผ้าเด็ก โคโมโม (ผสมสารสกัดจาก Rosemary Extract)	ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด	“ปกป้องลูกน้อยจากแบคทีเรียตัวร้าย” และ “ไวรัสตัวร้ายจางหายไป”	พิจารณาจากบทความที่เกี่ยวข้องกับวิธีสกัด Rosemary Extract* ว่าวิธีสกัดแบบใดให้สารที่มีฤทธิ์ต้านแบคทีเรียได้ดีที่สุด แต่ไม่มีผลทดสอบประสิทธิภาพการฆ่าเชื้อของผลิตภัณฑ์ มติครั้งที่ ๔/๒๕๖๔	ไม่สามารถพิสูจน์ประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อแบคทีเรียและเชื้อไวรัสของผลิตภัณฑ์ได้ ดังนั้น การโฆษณาดังกล่าวจึงถือเป็นการโฆษณาที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่น ฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑) คือมีการแสดงข้อความที่เป็นเท็จหรือโอ้อวดเกินความจริง และ (๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ต้องระวางโทษตามมาตรา ๘๔/๑ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๑๐	ผลิตภัณฑ์ ลูค สเปรย์ฆ่าเชื้อ	ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด/ฆ่าเชื้อโรค	“มีสารฆ่าเชื้อโควิด-๑๙ มั่นใจห่างไกลโรค (ด้านล่างภาพ *อ้างอิงสารเอทิลแอลกอฮอล์และอัลคิลโดเมทิลเบนซิลแอมโมเนียมคลอไรด์ตามที่องค์การอนามัยโลกแนะนำ)” “ฝ่าวิกฤตโควิดไวรัส แม่บ้านวางใจใช้ LOOK สินค้าใหม่ มีสารฆ่าเชื้อไวรัสโคโรนา (ด้านล่างภาพ *หมายเหตุ : อ้างอิงสารเอทิลแอลกอฮอล์และอัลคิลโดเมทิลเบนซิลแอมโมเนียมคลอไรด์ ตามที่องค์การอนามัยโลกแนะนำ)”	พิจารณาการชี้แจงระบุผลิตภัณฑ์สเปรย์ฆ่าเชื้อโรคนี มีสารสำคัญ Ethyl alcohol 80% w/w ,Alkyl dimethyl benzyl ammonium chloride 0.5 % w/w ข้อความดังกล่าวเป็นการสื่อถึงสารสำคัญเป็นสารฆ่าเชื้อแอลกอฮอล์ 70-90 % ที่องค์การอนามัยโลกแนะนำให้ใช้เพื่อฆ่าเชื้อพื้นผิวนอกเหนือจากโรงพยาบาล และมีผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนกับ EPA เพื่อใช้ในการฆ่าเชื้อ Coronavirus (COVID-19) จาก EPA	ผลิตภัณฑ์สเปรย์ฆ่าเชื้อนี้ ได้รับการขึ้นทะเบียนประเภทการใช้ฆ่าเชื้อแบคทีเรีย (ในโรงพยาบาล) และเชื้อรา เท่านั้น จึงไม่สามารถกล่าวอ้างได้ว่ามีสารฆ่าเชื้อโควิด-๑๙ หรือไวรัสโคโรนา หรือสามารถป้องกันโรคโควิด-๑๙ ได้ ดังนั้น การโฆษณาโดยใช้ข้อความดังกล่าวจึงเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๒) ต้องระวางโทษตามมาตรา ๘๔/๑ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลำดับที่	ชื่อผลิตภัณฑ์	ประเภทผลิตภัณฑ์	ข้อความโฆษณาที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติว่าด้วยการฉ้อฉลลดราคาขายปลีก พ.ศ.๒๕๓๕	การพิจารณา/มติที่ประชุมคณะกรรมการกึ่งกลาง	มาตรการความผิดและบทกำหนดโทษ
				website ที่มีสารสำคัญ คือ Ethyl alcohol และ Quaternary ammonium มติครั้งที่ ๔/๒๕๖๔	
๑๑	ผลิตภัณฑ์ ITAR (Sodium Hypochlorite)	ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด/ฆ่าเชื้อโรค	“ในบ้านต้องมี ITAR ใช้ทำความสะอาด ฆ่าเชื้อไวรัส COVID-19 ในเวลา ๑ นาที ผ่านการทดสอบ ฆ่าเชื้อรา แบคทีเรีย ๖๐ ชนิด”	พิจารณาเอกสารชี้แจงโดยอ้างอิงจากเอกสารขององค์การอนามัยโลกว่าสาร Sodium Hypochlorite สามารถฆ่าเชื้อไวรัส COVID-19 ได้ และผลทดสอบการฆ่าเชื้อราและแบคทีเรีย มติครั้งที่ ๕/๒๕๖๔	แม้จะมีเอกสารจากองค์การอนามัยโลกระบุว่าสาร Sodium Hypochlorite สามารถฆ่าเชื้อไวรัส COVID-๑๙ ได้ อย่างน้อย ๑ นาที ไม่ใช่ภายในเวลา ๑ นาที และผลทดสอบการฆ่าเชื้อราและแบคทีเรีย ผลทดสอบไม่ได้หมายความว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวสามารถฆ่าเชื้อราและแบคทีเรียได้ถึง ๖๐ ชนิด ดำเนินคดีฐานโฆษณาด้วยข้อความที่อาจเข้าใจเป็นข้อความที่เป็นเท็จหรือโอ้อวดเกินจริงตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑) และอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับวัตถุอันตรายตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๒) ผู้ใดโฆษณาต้องระวางโทษตามมาตรา ๘๔/๑ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๑๒	ผลิตภัณฑ์ Z-touch	ผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อ	“ซีทัช แผ่นฆ่าเชื้อโคโรนาไวรัส สายพันธุ์ใหม่...” “ ...http://www.ztouchbrand.com..”	การชี้แจงของผู้โฆษณาและผู้นำเข้า พร้อมทั้งได้รับการวินิจฉัยจากกลุ่มกำหนดมาตรฐานวัตถุอันตราย พิจารณาข้อมูลผลิตภัณฑ์ว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย มติครั้งที่ ๑/๒๕๖๕	การโฆษณาจำหน่ายผลิตภัณฑ์ดังกล่าว โดยที่ยังมิได้รับการขึ้นทะเบียนแล้วเสร็จ ยังมิได้รับการกึ่งกลางข้อมูลผลิตภัณฑ์รวมทั้งประสิทธิภาพและความปลอดภัยจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ซึ่งไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค โฆษณาดังกล่าวเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง การโฆษณาวัตถุอันตรายจะต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่นหรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคม เป็นส่วนรวม ระวางโทษตามมาตรา ๘๔/๑ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ลำดับที่	ชื่อผลิตภัณฑ์	ประเภทผลิตภัณฑ์	ข้อความโฆษณาที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕	การพิจารณา/มติที่ประชุม คณะทำงานกักกันกรองฯ	มาตรการความผิดและบทกำหนดโทษ
๑๓	ผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อภายใต้เครื่องหมายการค้า DettolTM	ผลิตภัณฑ์ฆ่าเชื้อ	โฆษณาที่มีข้อความอ้างประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อไวรัส COVID-19 สายพันธุ์ใหม่รวมถึงสายพันธุ์ Omicron และ Delta	พิจารณาข้อมูลการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ มติครั้งที่ ๑/๒๕๖๕	เนื่องจากผลิตภัณฑ์ดังกล่าวยังไม่ได้รับอนุมัติการขอแก้ไขทะเบียนและฉลากโดยเพิ่มประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อไวรัส SARS-CoV-๒ ดังนั้นผู้โฆษณาวัตถุอันตรายจะต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่น หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม จึงฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษตามมาตรา ๘๔/๑ จำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมายเหตุ

*สาร Rosemary Extract มีคุณสมบัติเป็น Antimicrobial และสารดังกล่าวได้รับการยกเว้นเป็นวัตถุอันตรายตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐ ผลิตภัณฑ์ซักผ้าเด็ก โคโมโม(ผสมสารสกัดจาก Rosemary Extract) มีวัตถุประสงค์เพื่อทำความสะอาด ดังนั้นจึงวินิจฉัยเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ที่มีต้องขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย ฉลากผลิตภัณฑ์นี้มีการแสดงวัตถุประสงค์เพื่อดับกลิ่นเท่านั้น การใส่สาร Rosemary Extract ที่มีคุณสมบัติเป็น Antimicrobial สามารถทำได้ แต่หากผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมีการแสดงวัตถุประสงค์เพื่อฆ่าเชื้อหรือยับยั้งเชื้อทั้งบนฉลากและการโฆษณา ผลิตภัณฑ์นั้นต้องมีผลการทดสอบประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อหรือยับยั้งเชื้อด้วย โดยพบว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมีการโฆษณาว่าสามารถฆ่าเชื้อโรคได้แต่ไม่มีผลทดสอบประสิทธิภาพ

๒. กรณีหลักฐานความผิดไม่ชัดเจน ยุติเรื่องและเฝ้าระวังต่อไป

ลำดับที่	ชื่อผลิตภัณฑ์	ประเภทผลิตภัณฑ์	ข้อความโฆษณาที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕	การพิจารณา/มติที่ประชุมคณะทำงานกักันกรองฯ	มาตราความผิดและบทกำหนดโทษ
๑	การโฆษณาให้บริการฆ่าเชื้อของ บริษัท เอ.พี.เอส คลีนนิ่ง เซอร์วิสเชส จำกัด	การบริการทำความสะอาดฆ่าเชื้อ	การโฆษณาให้บริการฆ่าเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ของบริษัท เอ.พี.เอส คลีนนิ่ง เซอร์วิสเชส จำกัด ในเฟซบุ๊ก ชื่อ บริษัท เอ.พี.เอส คลีนนิ่ง เซอร์วิสเชส จำกัด (https://www.facebook.com/บริษัท-เอพีเอส-คลีนนิ่งเซอร์วิสเชส-จำกัด-831570150207043/)	พิจารณาการโฆษณาให้บริการฆ่าเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) ของบริษัท เอ.พี.เอส คลีนนิ่ง เซอร์วิสเชส จำกัด (ใช้ผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ในการให้บริการ) มติครั้งที่ ๑/๒๕๖๓	ตามมาตรา ๕๑ การโฆษณาผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย ไม่ได้หมายรวมถึงการโฆษณาการให้บริการ และการใช้วัตถุอันตราย ตามมาตรานี้หมายถึงการใช้วัตถุอันตรายโดยผู้บริโภค ไม่รวมถึงการให้บริการ ดังนั้น มาตรานี้จึงไม่ครอบคลุมถึงการโฆษณาการให้บริการ เว้นแต่การโฆษณานั้นระบุข้อความชัดเจนว่าเป็นการกล่าวถึงผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายที่ใช้ในการให้บริการ จึงถือว่าผิดตามมาตรา
๒	ผลิตภัณฑ์แอนตี้แมนบายสปา คลีน	ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด (ผลิตภัณฑ์ดินฟุ้ง)	สปาคลีนช่วยได้ PM 2.5 มาแล้ว จับฝุ่นไม่ฟุ้งกระจาย	พิจารณาเอกสารชี้แจงระบุว่าต้องการสื่อเพียงว่าผลิตภัณฑ์ฯสามารถทำความสะอาดดินฟุ้ง ฝุ่นได้ ไม่ได้ระบุว่าผลิตภัณฑ์ฯสามารถจับฝุ่น PM๒.๕ ได้แต่อย่างใด มติครั้งที่ ๒/๒๕๖๔	การโฆษณาดังกล่าวไม่ชัดเจนว่าเข้าข่ายเป็นเท็จหรืออื้อวอดเกินจริง มีมติให้ยุติเรื่องและเฝ้าระวัง และให้หลีกเลี่ยงการใช้ข้อความดังกล่าวเพื่อไม่ให้ผู้บริโภคเข้าใจผิด

๓. กรณีพิจารณาแล้วว่าไม่ใช่ผลิตภัณฑ์วัตถุอันตราย ส่งเรื่องให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการต่อไป

ลำดับที่	ชื่อผลิตภัณฑ์	ประเภทผลิตภัณฑ์	ข้อความโฆษณาที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕	การพิจารณา/มติที่ประชุมคณะกรรมการกักกันกรองฯ	มาตรการความผิดและบทกำหนดโทษ
๑	ผลิตภัณฑ์ Steriglobe	ผลิตภัณฑ์ยาสำหรับสัตว์	<ul style="list-style-type: none"> -รักษาแผลของสุนัขและแมว -ฆ่าเชื้อโรคและแบคทีเรีย ๙๙.๙๙% -กำจัดกลิ่นจากแบคทีเรีย -อ่อนโยนไม่ระคายผิวหรือขนสัตว์ 	พิจารณาจากข้อบ่งชี้ของผลิตภัณฑ์และรูปลักษณะของผลิตภัณฑ์ระบุชัดเจนว่าใช้สำหรับสุนัขและแมว จึงไม่ใช่ผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มติครั้งที่ ๒/๒๕๖๔	ยุติเรื่องให้และส่งเรื่องให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการต่อไป
๒	ผลิตภัณฑ์ปรับผ้านุ่ม โคโดโม (ผสม Rosemary Extract)	ผลิตภัณฑ์น้ำยาปรับผ้านุ่มทั่วไป	“น้ำยาปรับผ้านุ่ม โคโดโม สูตรป้องกันกลิ่นอับชื้น (จากแบคทีเรีย) ปราศจากกลิ่นอับชื้นจากแบคทีเรีย ด้วยสารสกัดธรรมชาติ ดอกโรสแมรี่”	พิจารณาผลการทดสอบของการใช้น้ำหอมกลิ่น JANET ๐๘๑ IFRA A ของผลิตภัณฑ์ปรับผ้านุ่มเด็ก โคโดโม ๓+ ทดสอบกับกลิ่นเหงื่อ (sweat) และกลิ่นเหม็นอับ (musty) จาก Givaudan ๒๔ January ๒๐๒๐ และพิจารณาว่าผลิตภัณฑ์นี้จัดเป็นวัตถุอันตรายในความรับผิดชอบของ อย. หรือไม่ มติครั้งที่ ๔/๒๕๖๔	ผลิตภัณฑ์ปรับผ้านุ่มเด็กโคโดโมสำหรับสูตรป้องกันกลิ่นอับชื้น ไม่เข้าข่ายเป็นวัตถุอันตราย เนื่องจากบริษัทฯ ใส่สาร Rosemary Extract ซึ่งมีคุณสมบัติเป็น Antimicrobial และสารดังกล่าวได้รับการยกเว้นเป็นวัตถุอันตราย ดังนั้น จึงวินิจฉัยว่าผลิตภัณฑ์ปรับผ้านุ่มเด็กโคโดโม สำหรับสูตรป้องกันกลิ่นอับชื้น ไม่เข้าข่ายเป็นวัตถุอันตรายที่สำนักงานรับผิดชอบ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) ให้พิจารณาเรื่องฉลากและโฆษณาต่อไป

หมายเหตุ ** ผลិតภัณฑ์น้ำยาปรับผ้านุ่มทั่วไปไม่จัดเป็นผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา แต่หากเป็นผลิตภัณฑ์น้ำยาปรับผ้านุ่มที่ผสมสารฆ่าเชื้อที่จะจัดเป็นผลิตภัณฑ์วัตถุอันตรายในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และต้องมีผลทดสอบประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อด้วย ซึ่ง Rosemary Extract มีคุณสมบัติเป็น Antimicrobial แต่สารดังกล่าวได้รับการยกเว้นเป็นวัตถุอันตรายที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยารับผิดชอบ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐